

لزوم بررسی رویداد فراه

گزارش‌ها نشان می‌دهد که چرخبال‌های اردوی ملی در فراه غیرنظامیان را هدف قرار داده‌اند. تردیدی نیست که چرخبال‌های اردوی ملی قصداً غیرنظامیان را هدف قرار داده‌اند. هدف اردوی ملی افغانستان دفاع از موجودیت دولت و امنیت مردم است. قتل غیرنظامیان هدف آشکار گروه‌های تروریستی است. از آنجایی که در عملیات چرخبال‌های اردو، غیرنظامیان جان‌شان را از دست داده‌اند، لازم است تا این رویداد مورد تحقیق همه‌جانبه قرار گیرد.

باید بررسی شود که اطلاعاتی که موجب عملیات چرخبال‌ها شد، نادرست بوده یا این که اجرای عملیات دقیق نبوده است. هم‌چنان باید بررسی شود که چرا هماهنگی‌های لازم بین افسران نیروی زمینی و چرخبال‌ها وجود ندارد. نتایج این تحقیق باید عمومی شود. باید تدابیری اتخاذ شود که در آینده از بروز چنین رویدادهایی جلوگیری شود.

قتل غیرنظامیان در عملیات‌های ضد تروریستی، آسیب کلانی به افغانستان زده است. این رویدادها یکی از عوامل تقویت گروه‌های تروریستی است. رویدادهای قتل غیرنظامیان در بمباردها دست‌مایه تبلیغاتی به گروه طالبان نیز داده است. آنان با استناد به تلفات غیرنظامیان دولت را دشمن روستایی‌ها معرفی می‌کنند. این تبلیغات زمینه‌ی سربازگیری را برای طالبان فراهم می‌کند.

نمی‌توان نقش رقابت‌های محلی را در بمباردها اشتباه نادیده گرفت. در بسیاری از موارد دیده شده است که یک قبیله عایله‌ی دیگر را طالب معرفی کرده و خواستار بمباردها او شده است. برخی از فرماندهان محلی و بزرگان محلی در جنوب و غرب کشور، بارها از نیروهای ناتو استفاده کردند تا رقیبان محلی خود را نابود کنند. این امر سبب شد که بازماندگان رقیبان آنان به طالبان و دیگر گروه‌های مخالف دولت بپیوندند.

اردوی ملی کشور باید از این اشتباهات پند بگیرد. اردو نیروی بومی است. این نیرو از خارج نیامده است که با زدوبندهای محلی و روستایی ناآشنا باشد. باید اطلاعاتی که به نیروهای امنیتی می‌رسد، با منابع موثق دیگر چک شود. باید پیش از هر حمله‌ی هوایی فواید و اضرار این حمله سنجیده شود و اگر فواید آن چربی می‌کرد، اجرا شود، در غیر آن نه. اردوی ملی باید از تجربیات ناتو و حکومت‌های پیشین افغانستان بیاموزد و بعد عمل کند.

کشتار غیرعمدی نظامیان، علاوه بر این که نقض حق حیات قربانیان است، سبب تقویت خاستگاه توده‌ای طالبان و دیگر گروه‌های تروریستی می‌شود. نیروهای امنیتی کشور در این جنگ، به پشتیبانی مردم افغانستان نیاز دارند. تردیدی نیست که بخش بزرگی از مردم افغانستان نیروهای امنیتی‌شان را حمایت می‌کنند، اما این نیروها به حمایت بیشتر نیاز دارند. رویدادهایی مثل قتل غیرعمدی غیرنظامیان فاصله میان نیروهای امنیتی و محلی را که در آن رویداد قتل غیرنظامیان رخ داده، بیشتر می‌سازد.

نیروهای امنیتی افغانستان باید از حضور مشاوران و مربیان ناتو در صفوف خود استفاده کنند. حضور این مشاوران و مربیان، فرصت انتقال تجارب ناتو را به اردوی ملی افغانستان فراهم کرده است. این تجارت باید آموخته شود. نیروهای ناتو بیش از سیزده سال در افغانستان ماموریت رزمی داشتند. در سال‌های اول این ماموریت تلفات غیرنظامیان بیشتر بود. رقابت‌های محلی، اطلاعات نادرست و نبود شناخت کافی از میدان جنگ از عوامل مهم تلفات غیرنظامیان به شمار می‌رفت. بعد نیروهای ناتو میکانیزم‌هایی را به وجود آوردند، تا این تلفات به حد اقل برسد. این تجارت باید به نیروهای امنیتی کشور انتقال یابد.

تلفات سنگین غیرنظامیان

در عملیات «نوید ۳۳» در فراه

بالابلوک، زمانی که می‌خواستند از شدت جنگ به جای امن‌تری پناه ببرند، در مسیر راه، وسایط نقلیه‌شان در چند رویداد جداگانه با ماین کنارجاده‌ای برخورد کرده است و در نتیجه ۸ غیر نظامی کشته و ۲۲ تن دیگر زخمی شده‌اند که کشته و زخمی شدگان شامل زنان، کودکان و مردان می‌باشند.

محمدناصر مهری، سخنگوی والی فراه می‌گوید که این افراد از شدت جنگ قصد فرار از آن منطقه را داشتند که در نتیجه چند انفجار جداگانه، ۸ تن کشته و ۲۲ دوتن زخمی شده‌اند.

اما شهلا ابوبکر، نماینده مردم در شورای ولایتی فراه گفته است که در جریان عملیات مشترک نیروهای امنیتی و دفاعی کشور در ولسوالی بالابلوک این ولایت، هشت تن از باشندگان روستای توندک‌ها زمانی کشته شدند که طالبان از آن‌ها به عنوان سپر دفاعی استفاده می‌کردند.

هم‌زمان شماری از شاهدان عینی از کشته شدن دست‌کم ۸ غیر نظامی در پی شلیک هلی‌کوپترهای ارتش افغانستان در قریه توندک‌ها خبر می‌دهند. مقامات محلی فراه اما کشته شدن این غیرنظامیان را تایید کرده ولی می‌گویند که آن‌ها در پی برخورد با ماین‌های کنار جاده‌ای خواهد داشت.

گروه طالبان تا اکنون در این مورد ابراز نظری نکرده است. در همین حال گزارش‌هایی منتشر شده که نشان می‌دهد شماری از باشندگان قریه توندک‌های ولسوالی

هرات: در نتیجه عملیات مشترک نظامیان افغان در ولایت فراه در غرب کشور، دست‌کم ۱۰ تن از افراد طالبان کشته و ۳۱ تن دیگر زخمی شده‌اند. هم‌زمان شماری از شاهدان عینی از کشته شدن دست‌کم ۸ غیر نظامی در پی شلیک هلی‌کوپترهای ارتش افغانستان در قریه توندک‌ها خبر می‌دهند. مقامات محلی فراه اما کشته شدن این غیرنظامیان را تایید کرده ولی می‌گویند که آن‌ها در پی برخورد با ماین‌های کنار جاده‌ای جان باخته‌اند.

عملیات پاکسازی «نوید ۳۳» را به منظور سرکوب مخالفان دولت، از چند روز بدین سو در ولسوالی بالابلوک آن ولایت راه‌اندازی کرده‌اند. در نتیجه عملیات مشترک نظامیان افغان در ولایت فراه در غرب کشور، دست‌کم ۱۰ تن از افراد طالبان کشته و ۳۱ تن دیگر زخمی شده‌اند. هم‌زمان شماری از شاهدان عینی از کشته شدن دست‌کم ۸ غیر نظامی در پی شلیک هلی‌کوپترهای ارتش افغانستان در قریه توندک‌ها خبر می‌دهند. مقامات محلی فراه اما کشته شدن این غیرنظامیان را تایید کرده ولی می‌گویند که آن‌ها در پی برخورد با ماین‌های کنار جاده‌ای جان باخته‌اند.

عملیات پاکسازی «نوید ۳۳» را به منظور سرکوب مخالفان دولت، از چند روز بدین سو در ولسوالی بالابلوک آن ولایت راه‌اندازی کرده‌اند.

نجیب‌الله نجیبی سخنگوی قول اردوی ۲۰۷ ظفر در غرب کشور می‌گوید که در یک عملیات در

باشندگان دایکندی

خواهان انکشاف متوازن شدند

دایکندی یکی از دور افتاده ترین و محروم ترین ولایت‌های افغانستان است که همیشه مورد تبعیض و بی مهری حکومت مرکزی قرار گرفته و مرکز انبوه سنگینی از محرومیت‌ها بوده و هیچ انکشافی در این ولایت صورت نگرفته است. متأسفانه امور داخلی دایکندی نیز به شدت دستخوش امواجی از نابرابری و بی عدالتی‌ها است. از امر استخدام نیروی انسانی گرفته تا توزیع بودجه‌ی سالانه‌ی مالی جای عدالت را به بی‌عدالتی سپرده است و چشم توجه کارگزاران این عرصه، همیشه به یک یا دو نقطه‌ی محدود دوخته شده که عدالت اجتماعی را زیر سوال برده است.

دایکندی از جمله ولایت‌های تازه تاسیس است که به گفته مسوولان وزارت فواید عامه تا کنون یک کیلومتر سرک اسفالت شده هم ندارد.

به گفته‌ی آنان، این بودجه اندک نیز به چند ولسوالی محدود اختصاص یافته و به متباقی ولسوالی‌ها کمتر توجه شده است.

فعالان مدنی دایکندی می‌افزایند که ولسوالی‌هایی سنگتخت، بندر، اشترلی، خدیر، کیتی و کجران مورد «ستم انکشافی» قرار گرفته‌اند و حکومت محلی توجهی نسبت به این ولسوالی‌ها ندارد. فعالان مدنی و جوانان ولایت دایکندی در این گردهمایی با صدور اعلامیه‌ای گفته‌اند: «هنگامی که نابرابری‌ها به مثابه‌ی بیدادگری به میان می‌آید، بی‌نظمی‌ها نیز از خلال آن‌ها سر بر می‌آورند و باعث می‌شوند که مردم از آرامش به دور بمانند.»

آنان تاکید کرده که ولایت دایکندی با دو مشکل عمده داخلی و بیرونی مواجه است. در اعلامیه این معترضان آمده است: «ولایت

کابل: شماری از باشندگان ولایت دایکندی، در یک گردهمایی در کابل خواستار انکشاف متوازن در کشور شده و از مقام‌های دولتی خواستند تا در انکشاف و بازسازی در این ولایت نیز توجه داشته باشند.

فعالان مدنی ولایت دایکندی با راه‌اندازی این گردهمایی، می‌گویند که آنان انتظار دارند تا دولت در اختصاص بودجه انکشافی به ولایات و ولسوالی‌ها عدالت و انکشاف متوازن را در نظر داشته باشند.

فعالان و جوانان دایکندی از حکومت مرکزی و نمایندگان این ولایت در شورای ملی و شورای ولایتی از تخصیص بودجه‌ی ناچیز در دایکندی و توزیع ناعادلانه‌ی آن میان ولسوالی‌ها انتقاد کرده می‌افزایند که با توجه به محرومیت و عقب‌ماندگی این ولایت، بودجه‌ی انکشافی دایکندی برای ۱۳۹۶میل سال‌های گذشته بسیار اندک است.

داعش در ننگرهار

سردو تن را برید

سوی داعش، افراد ملکی اند. یک باشنده منطقه دره مومند به صدای امریکا گفته گروه داعش با گذاشتن نامه‌ای نزد اجساد هشدار داده است در صورتی که فردی کوشش کند به این اجساد نزدیک شود به سرنوشت مشابه مواجه خواهد شد.

او افزود که به همین دلیل تاکنون اجساد انتقال داده نشده است.

عیسی خان زواک ولسوال اچین، ولایت ننگرهار گفته که گروه داعش سر دو نوجوان را در این ولسوالی بریده و اجسادشان را در یک میدان رها کرده است. آقای زواک به صدای امریکا گفته که این رویداد ناوقت عصر روز جمعه، در منطقه «دره مومند» آن ولسوالی رخ داده است. آقای زواک گفت در این منطقه گروه داعش حاکمیت دارد.

هشدار دولت بلجیم در باره اخراج پناهجویان غیرقانونی افغانستان

۸صبح، کابل: دولت بلجیم نسبت به حضور هزاران پناهجوی غیرقانونی افغانستان در کشورش هشدار داده می‌گوید که رقم اخراج این پناهجویان را دو برابر می‌سازد.

دولت بلجیم تاکید کرده که هم اکنون پنج‌صد و سی تن از پناهجویان غیرقانونی افغانستان که در جریان سال گذشته‌ی میلادی در آن کشور بازداشت شده بودند، در آستانه اخراج اجباری قرار دارند. این کشور تاکید کرده که به عنوان یکی از اعضای اتحادیه اروپا مکلف است تا توافق‌نامه این داوطلبانه پناهجویان غیرقانونی را عملی سازد. این کشور تاکید کرده که پناهجویان غیرقانونی افغانستان را اخراج می‌کند.

تیو فرانکن وزیر دولت در امور مهاجرت و پناهندگی بلجیم، در بیانیه‌ای می‌گوید که در سال ۲۰۱۶ بیش از دوهزار و هفت‌صد تن از شهروندان افغانستان در بلجیم درخواست پناهندگی داده‌اند که درخواست اکثریت‌شان رد شده است. آقای فرانکن هشدار داده پناهجویان افغانستان هرگاه از قانون سرکشی کنند بازداشت و اخراج می‌شوند. وزیر دولت در امور مهاجرت و پناهندگی بلجیم می‌افزاید که در سال ۲۰۱۶ میلادی ۵۳۱ تن به صورت داوطلب از بلجیم به صورت داوطلبانه یا اجباری اخراج شده‌اند. وی افزوده که آمار افرادی که در سال ۲۰۱۶ داوطلبانه از بلجیم خارج و یا رد مرز شدند، در مقایسه با سال ۲۰۱۵، سه برابر افزایش داشته است. در سال ۲۰۱۵ میلادی ۲۰۳ تن از پناهجویان افغانستان از بلجیم اخراج شده بودند.

تیو فرانکن به شیوه‌های مختلفی برای اخراج پناهجویان غیرقانونی افغانستان از بلجیم اشاره کرده است. او می‌افزاید که براساس توافق‌نامه دوبلین، پناهجویان افغانستان که وارد حوزه شنگن می‌شوند، به کشور مبدا بازگردانده می‌شوند. هم‌چنین بلجیم از هر پناهجوی افغانستان که وارد آن کشور می‌شوند انگشت‌نگاری کرده و مشخصات این پناهجویان در باره این که با چه هویت‌هایی و از کدام کشورها وارد بلجیم شده‌اند را بررسی می‌کند.

تیو فرانکن وزیر دولت در امور مهاجرت و پناهندگی بلجیم، هم‌چنین می‌افزاید که بیشتر پناهجویان افغانستان که وارد آن کشور شده‌اند، ادعا کرده که زیر سن هستند اما ادعاهای شان را ثابت کرده نتوانسته‌اند. به گفته او، نزدیک به شصت درصد از پناهجویان افغانستان گفته‌اند که آنان کودک هستند. این مقام دولت بلجیم تاکید کرده که این پناهجویان برای اثبات ادعاهای شان مبنی بر کودک بودن شان باید آماده آزمایش صحنی به منظور تعیین سن خود باشند.

تیو فرانکن تاکید کرده که دولت بلجیم به متقاضیان پناهندگی پول نقد نمی‌دهد و در صورتی که تقاضای پناهندگی یک فرد رد شود، باید به افغانستان بازگردد. او می‌گوید که در افغانستان نیز به این پناهجویان کمک نخواهد شد. این مقام دولت بلجیم افزوده که پناهجویان افغانستان باید در نظر داشته باشند که زندگی در بلجیم بدون داشتن پول، خانه و یا شغل، «نچ‌اور و مصیبت‌بار» است.

تیو فرانکن در عین حال به فیصله ۲۸ آوریل ۲۰۱۶ میلادی پارلمان بلجیم اشاره کرده می‌گوید که براساس این فیصله پاسخ درخواستی‌های پناهندگی نه به صورت قطعی، بلکه به گونه موقت خواهد بود. به گفته او، در این صورت به کسانی که درخواست پناهندگی شان قبول می‌شود برای شان به مدت پنج سال اجازه داده می‌شود تا در بلجیم بود و باش داشته باشند و بعد از آن جواز اقامت شان دوباره مورد بررسی قرار می‌گیرد و هرگاه ثابت شود که در کشورشان جنگ نیست و یا تحت پی‌گرد قانونی و تعقیب قرار ندارند، این اجازه‌نامه باطل و به وطن‌شان بازگردانده می‌شوند. تیو فرانکن می‌گوید که بلجیم کمپانی را نیز به منظور خودداری شهروندان افغانستان برای سفر به بلجیم راه‌اندازی کرده بود. این کمپانی از اول آگست ۲۰۱۶ تا ۳۱ جنوری ۲۰۱۷ در ولایت‌های کابل، بغلان، کندز، غزنی و ننگرهار راه‌اندازی شده بود. بیشتر پناهجویان افغانستان در بلجیم نیز از همین ولایت‌ها هستند.

افغانستان پول یکی از پروژه‌های تطبیق نشده را باز می‌گرداند

زینب فرمند

دولت شهرک اقتصادی با ظرفیت یک هزار فابریکه می‌سازد

ظفر شاه رویی

در ولسوالی چهارآسیاب که برای احداث شهرک معلمان اختصاص داده شده بود نیز، از غاصبان زمین پس گرفته شده است. فرمانده عمومی گارنیزون کابل می‌گوید که این زمین‌ها توسط مهاجرین قوم میخیل غصب شده بود و در جریان بازپس‌گیری آن سه تن به شمول یک زن، یک مرد و یک کودک هم به قتل رسیده‌اند.

گل‌نبی احمدزی هم‌چنین گفت که از غصب نزدیک به هشت صد جریب زمین دولتی در دامنه شهرک امید سبز در غرب کابل و هم‌چنین زمین شهرک مهاجرین در ولسوالی ده‌سبز نیز جلوگیری شده است.

تشکیل کندک نظامی

گل‌نبی احمدزی فرمانده عمومی گارنیزون کابل از تشکیل یک کندک نظامی به منظور حفاظت از پروژه کابل جدید نیز خبر داد. آقای احمدزی گفت: «تشکیل یک کندک به منظور حمایت از پروژه کابل جدید تحت رهبری مستقیم قوماندانی عمومی گارنیزون کابل از سوی رییس جمهور منظور شده که برای فعلاً به کمیته دو تولی که دوصد تن آن را وزارت امور داخله از لحاظ پرسونل، اسلحه، تجهیزات، وسایط و دیگر مسایل اكمال می‌کند و از جانب قوماندانی عمومی گارنیزون کابل تحت هدایت و

قرارداد ساخت شهرک اقتصادی و انکشافی باریک‌آب در ولایت پروان در سه بخش با شرکت‌های «کو-۳»، «یکسلنت» و «لطیفی» میان مسوولان این شرکت‌ها و رییس اداره انکشاف زون پایتخت در یک مراسم رسمی با حضور رییس جمهور غنی در ارگ ریاست جمهوری به امضا رسید. این مسوولان جزییاتی در باره هزینه و زمان ساخت این شهرک ارائه نکرده‌اند.

اله‌عمر هوتکی رییس اداره انکشاف زون پایتخت، در مراسم امضای این قراردادها گفت که این شهرک برای فعالیت یک هزار فابریکه دیزاین شده است. او هرچند در باره مساحت و هزینه ساخت این شهرک توضیحاتی ارائه نکرد، اما گفت که حکومت افغانستان در این شرکت پانزده میلیون دالر سرمایه‌گذاری می‌کند. به گفته اله‌عمر هوتکی، دولت افغانستان می‌تواند با سرمایه‌گذاری پانزده میلیون دالر در این شهرک، پس از سه تا پنج سال، بیست‌وهشت میلیون دالر عاید به دست آورد.

رییس اداره انکشاف زون پایتخت در عین حال تأکید کرد که شهرک اقتصادی و انکشافی باریک‌آب بالای زمینی ساخته می‌شود که قبلاً از سوی زورمندان غصب شده بود. به گفته او، این شهرک فرصت‌های اقتصادی و شغلی زیادی را

دست یافته‌اند. ولایت‌های نیمروز، بادغیس، تخار، سمگان، کنر، فاریاب، جوزجان و پروان با چالش کمبود آب آشامیدنی مواجه‌اند. سخنگوی وزارت احیا و انکشاف دهات علاوه کرد که در سال ۱۳۹۶ قرار است که ۲۰۰ پروژه‌ی آب‌رسانی دیگر تطبیق شود که از این میان ۱۱۹ پروژه‌ی آب‌رسانی به سیستم سولری در سراسر افغانستان تطبیق خواهد شد و از این میان ۳۲ پروژه تنها به ولایت‌های غور، بادغیس و نیمروز اختصاص داده شده است.

او می‌گوید که بر اساس پلان برنامه‌ی میثاق شهروندی تلاش بر این است که در ۴ سال آینده دسترسی مردم به آب آشامیدنی از ۵۸ درصد به بالاتر از ۷۶ درصد برسد.

اعمار بزرگ‌ترین بند آب‌گردان در بادغیس

سخنگوی وزارت احیا و انکشاف دهات می‌گوید که این وزارت هم‌چنان می‌خواهد بزرگ‌ترین بند آب‌گردان افغانستان را در ولسوالی قادس ولایت بادغیس اعمار کند که این بند می‌تواند چاه‌های اطراف و زمین‌های ماحول خود را آب‌رسانی کند. هزینه‌ی اعمار این بند ۱۷،۵ میلیون دالر می‌باشد، علاوه بر آن یک شبکه‌ی آب‌رسانی به کمک کشور اسپانیا نیز در این ولسوالی ایجاد می‌شود که ارزش آن ۱۳ میلیون دالر می‌باشد. اکبر رستمی، سخنگوی وزارت احیا و انکشاف دهات گفت: «پایپ‌کشی برای این پروژه از ولسوالی قادس تا شهر قلعه‌ی نو انجام شده است.»

از سویی هم نیلوفر لنگر سخنگوی وزارت شهرسازی و مسکن می‌گوید که بزرگ‌ترین چالش از منظر این وزارت در ولایت‌های غور، بادغیس و فراه پلانی نبودن ساخت شهرها می‌باشد که تصمیم گرفته شده است تا توسط سال آینده، کار طرح پلان تفصیلی شهری برای سه ولسوالی در ولایت نیمروز به پایان برسد و کار عملی آن آغاز شود. اعمار دو مسجد جامع، ترمینال میدان هوایی شهر زرنج، اعمار سیستم اطفا‌ییه، ساختمان اداری ریاست اطلاعات و فرهنگ و اعمار ساختمان تدریسی تحصیلات عالی این ولایت به ارزش ۲۵۰ هزار دالر و تعمیر ساختمان ریاست عدلیه ولایت نیمروز از برنامه‌های این وزارت در ولایت نیمروز می‌باشد. همین‌طور دو پروژه‌ی دیگر به ارزش ۵۹۶ هزار دالر در ولایت بادغیس از سوی این وزارت تطبیق می‌شود شامل ساخت مسجد و تعمیر ساختمان ریاست عدلیه می‌باشد.

به گفته‌ی سخنگوی وزارت شهرسازی و مسکن، ۱۳ برنامه‌ی دیگر در ولایت غور نیز برای سال روان مالی در نظر گرفته شده است که اعمار ساختمان‌های مکتب‌های متوسطه، ابتدایی و عالی در ولسوالی‌های سبزو، چهارآسیاب، سرجنگل و لعل‌وسرنگل، از شمار این پروژه‌ها می‌باشد. به قول او، توسط این وزارت، ساختمان‌سازی برای مقام ولایت غور و اعمار مجتمع اداری برای ولایت بادغیس به بهره‌برداری سپرده شده است.

۲۳۰ میلیون افغانی و جعل‌اندازی سرک شهر زرنج تا ولسوالی کنگ به طول ۱۲ کیلومتر و هزینه‌ی ۵۲ میلیون افغانی، پروژه‌هایی بودند که در این سفر افتتاح و به بهره‌برداری سپرده شده‌اند.

او گفت کار اعمار پروژه‌هایی چون سرک حلقه‌ای زرنج با هزینه‌ی ۹۹۳ میلیون افغانی و سرک آسفالت از شهر زرنج تا سرشیله به طول ۱۲ کیلومتر به ارزش ۱۹۰ میلیون افغانی آغاز شده است و همین‌طور کار سروی پروژه‌های سرک دلارام-چخانسور، سرک زرنج-چهار برجک، پل سرشیله‌ی روی دریای هلمند، سرک چخانسور به لاش جوین و سرک میدان هوایی زرنج نیز آغاز شده است.

هم‌چنان وزارت فواید عامه ۱۴ عراده وسایط سرک‌سازی را به ولایت غور تهیه کرده و کار اعمار شاهراه مرکزی شرق به غرب و بخش دوم سرک گردن‌دیوال را آغاز کرده است. به قول او، هم‌چنان قراردادهای بخش غربی سرک گردن‌دیوال به طول ۱۵۰ کیلومتر، سرک‌های یکاولنگ-لعل سرجنگل و سرک فیروزکوه تا تیوره نیز به امضا رسیده است.

احداث بزرگ‌ترین شبکه‌ی آب‌رسانی در نیمروز

از سوی دیگر، اکبر رستمی سخنگوی وزارت احیا و انکشاف دهات می‌گوید که این وزارت بزرگ‌ترین شبکه‌ی آب‌رسانی را در شهر زرنج مرکز نیمروز احداث می‌کند. وی می‌گوید که نیمروز در میان شهرهایی که با کمبود آب آشامیدنی مواجه‌اند در صدر قرار داشته و لذا برای حل بحران کمبود آب آشامیدنی در این ولایت وزارت احیا و انکشاف دهات بزرگ‌ترین شبکه‌ی آب آشامیدنی افغانستان را در این ولایت احداث می‌کند. رستمی گفت: «بحث آب آشامیدنی به یک بحران تبدیل شده بود، به همین خاطر وزارت احیا و انکشاف دهات بزرگ‌ترین پروژه‌ی آب آشامیدنی را با همکاری وزارت مالیه در ولایت نیمروز آغاز کرد.»

وی می‌گوید که این پروژه دو مرحله داشته است که مرحله‌ی اول آن ختم شده و مرحله‌ی دوم آن ۹۸ درصد پیش‌رفت کاری داشته و تا ختم ماه حوت به ریاست عمومی کانالیزاسیون و آب‌رسانی شهری تسلیم می‌شود. بر اساس گفته‌های رستمی هم اکنون توزیع میترها در شهر زرنج آغاز شده است. او گفت که ۲۴۵ کیلومتر پایپ‌کشی در داخل شهر انجام شده است و در نتیجه‌ی تکمیل این پروژه دوصدهزار نفر در شهر زرنج و روستاهای اطراف آن از آب آشامیدنی مستفید می‌شوند. هزینه‌ی اعمار این شبکه ۲۱ میلیون دالر بوده و در ولسوالی چهار برجک، ذخایر آبی آن در اطراف دریای هلمند احداث شده است.

وی می‌گوید که طی دو سال گذشته بیست‌وهشت هزار منبع آب آشامیدنی در سراسر افغانستان به ارزش ۱۷۶ میلیون دالر ایجاد شده است که در نتیجه‌ی آن ۳،۳ میلیون تن از روستائینان به آب آشامیدنی

وزارت فواید عامه می‌گوید که پول پروژه‌ی انتقالی که در زمان ریاست جمهوری حامد کرزی به شرکت امریکایی - ترکی پرداخته شده بود را باز می‌گرداند. این وزارت می‌گوید که با این شرکت ساخت سرک حلقه‌ای افغانستان قرارداد شده بود، ولی طرف تطبیق‌کننده‌ی این پروژه، روی این پروژه کار نکرد و حالا باید مقدار پول پیش پرداختی را برگرداند.

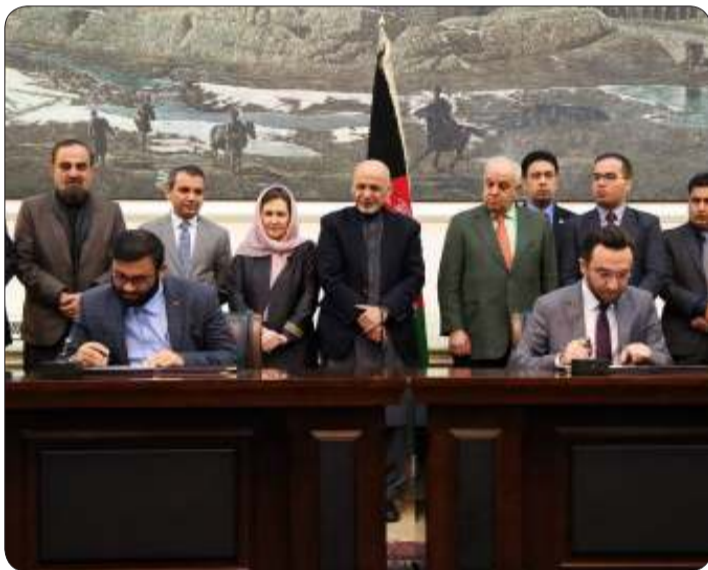
مهدی روحانی سخنگوی وزارت فواید عامه می‌گوید که کار اعمار سرک حلقه‌ای افغانستان که تمامی ولایات را به هم وصل می‌کند، به شرکت امریکایی - ترکی در زمان ریاست جمهوری حامد کرزی سپرده شده بود، که این شرکت بیست‌ویک فی‌صد از قیمت تمام شد پروژه را به شکل پیش‌پرداخت به دست آورده بود. روحانی که در کنفرانس خبری راجع به سفر وزیران احیا و انکشاف دهات، شهرسازی و مسکن و فواید عامه به ولایت‌های نیمروز، غور و بادغیس حرف می‌زد، افزود که شرکت قراردادی سرک‌های حلقه‌ای کشور نه تنها نتوانسته است جاده‌های قرارداد شده را اعمار کند، بل پول پیش‌پرداخت را هم پس نداده است.

او گفت که در نهایت افغانستان دعوی حقوقی علیه آن شرکت باز کرده و محکمه‌ی نهایی آن در کشور سنگاپور برگزار خواهد شد. او گفت: «شرکت امریکایی ترکی که کار این پروژه را به عهده داشتند و طبق قانون تدارکات بیست‌ویک درصد پول‌شان را اخذ کرده بودند اما بدبختانه نتوانستند که کار پروژه حیاتی ما را به سر برسانند، بنا رهبری حکومت وحدت ملی دعوی حقوقی در سطح بین‌المللی داشتیم که خوش‌بختانه تا اکنون به نفع ما فیصله شده است.»

به گفته‌ی سخنگوی وزارت فواید عامه تا اکنون سه محکمه‌ی بین‌المللی به نفع افغانستان فیصله کرده است و پس از محکمه‌ی نهایی، افغانستان پول سپرده شده به شرکت امریکایی - ترکی را پس خواهد گرفت. هم‌چنان روحانی می‌گوید که کار اعمار سرک حلقه‌ای قیصار - لامان بخش‌های اول و دوم آن به نزدیک‌ترین فرصت آغاز می‌شود و کارهای مطالعاتی بخش‌های سه تا شش این پروژه نیز در بهار سال ۱۳۹۶ شروع می‌شود و بانک انکشاف آسیایی حمایت مالی این پروژه را به عهده گرفته است.

بخش اول این سرک از لامان تا قلعه‌ی نو ولایت بادغیس به طول ۳۴ کیلومتر بوده و بخش دوم آن از قلعه نو تا دره‌ی بوم به طول ۴۸ کیلومتر می‌باشد که ارزیابی تدارکاتی آن تمام شده است.

مهدی روحانی هم‌چنان از کارکردهای وزارت فواید عامه در سفر به سه ولایت غور، بادغیس و نیمروز گفت که کار دو پروژه در ولایت نیمروز تمام شده و به بهره‌برداری سپرده شده است. به قول او، آسفالت سرک شهر زرنج تا ولسوالی چهار برجک به طول ۲۰ کیلومتر و با هزینه‌ی

حمایت دوام‌دار با پشتیبانی جزوات‌های شامل گارنیزون کابل وظایف خویش را اجرا می‌کنند.»

بحث‌ها در باره ساخت کابل جدید از سال ۲۰۰۶ میلادی آغاز شد اما تا کنون این بحث‌ها به نتیجه مشخصی نرسیده است. قرار بود برای نزدیک به سه میلیون تن در منطقه ده‌سبز کابل، شهرک جدید ساخته شده و شهر کابل انکشاف پیدا کند. ماسترپلان این شهر جدید توسط انجیران داخلی، آلمانی و فرانسوی به کمک موسسه «جایکا»ی جاپان نزدیک به هشت سال قبل تهیه و نهایی شد، اما به دلیل مشکلات غصب زمین در این منطقه، تاکنون کار اجرای این ماسترپلان آغاز نشده است.

هم‌چنین در مراسم امضای قراردادهای ساخت شهرک اقتصادی و انکشافی باریک‌آب، یمایاری رییس اداره تدارکات ملی از اقدام اداره انکشاف زون پایتخت برای ایجاد زون‌های اقتصادی در کشور ابراز خرسندی کرده می‌گوید که تا کنون حدود دو هزار قرارداد به ارزش ۲۹۲ میلیارد افغانی توسط کمیته تدارکات منظور شده است. او گفت که در میان این قراردادها ۲۶۰ پروژه به علاوه پروژه ساخت شهرک اقتصادی و انکشافی باریک‌آب به ارزش ۱۲۳ میلیارد افغانی نیز شامل بوده است.

برای هزاران تن از شهروندان کشور فراهم خواهد کرد. اله‌عمر هوتکی می‌گوید: «این زون اقتصادی برای یک‌هزار فابریکه دیزاین شده است و با ایجاد آن حد اقل برای سی‌وپنج هزار تن فرصت‌های شغلی فراهم می‌گردد و به اندازه ۲۰۰ میلیون دالر سرمایه‌سکتور خصوصی را جذب می‌تواند.»

رییس اداره انکشاف زون پایتخت تأکید کرد برای شهروندانی که در خارج از کشور مشغول فعالیت اقتصادی بوده و فابریکه داشته‌اند اما از سوی کشورهای همسایه بالای‌شان محدودیت وضع شده نیز، زمین برای ساخت فابریکه توزیع می‌شود. به گفته او، برای ساخت صد فابریکه تولیدی که فعالیت‌شان در کشورهای همسایه محدود شده باشد، در این شهرک زمین توزیع می‌شود.

در همین حال، گل‌نبی احمدزی فرمانده عمومی گارنیزون کابل می‌گوید که این نهاد پس از تأسیس تاکنون نتوانسته است از غصب هزاران جریب زمین دولتی و غیردولتی در مناطق مختلف ولایت کابل جلوگیری کند. به گفته او، بیشتر این زمین‌ها که از غصب آن جلوگیری یا هم‌دوره از غاصبان زمین گرفته شده است، در مناطق شرق کابل موقعیت دارد. او هم‌چنین افزود که بیش از یک‌هزار و هفت‌صد جریب زمین دولتی

اصل توزیع شناسنامه‌ی الکترونیک است

● فریدون آزند

شناسنامه هم در کنار ملت افغان برای یک پشتون، هم در بخش قومیت پشتون نوشته می‌شود. برای یک تاجیک هم پس از این که ملتش افغان عنوان شد، قومیتش تاجیک عنوان می‌شود. این به معنای آن است که واژه افغان جایگاه خود را از یک مفهوم قومی سیاسی و تاریخی تبدیل می‌کند. به این ترتیب

شماری از آنانی که مخالف درج واژه افغان به عنوان چتر هویتی ملی بر تمام شهروندان افغانستان اند، بار دیگر کمپاین‌های وسیع را هم در شبکه‌های اجتماعی و هم در فضای واقعی به راه انداختند.

به محض این که فرمان تعدیل ماده‌ی ششم قانون ثبت احوال نفوس از سوی رییس جمهور توشیح و قرار شد تا در شناسنامه‌های برقی هم واژه افغان به عنوان هویت ملی و هم واژه قوم به عنوان هویت قومی ذکر شود، بار دیگر کشور صحنه‌ی تنش‌های قومی دیگر شد.

شماری از آنانی که مخالف درج واژه

افغان به عنوان چتر هویتی ملی بر تمام شهروندان افغانستان اند، بار دیگر کمپاین‌های وسیع را هم در شبکه‌های اجتماعی و هم در فضای واقعی به راه انداختند. پیام این گروه فقط یک چیز بود و آن هم این که درج واژه افغان به عنوان چتر وسیع هویتی برای همه شهروندان این کشور جایگاه هویت قومی ما را خدشه‌دار می‌سازد. این روزها شما در شبکه‌های مجازی این جمله را که «من افغان نیستم بلکه برادر پشتونم افغان است»، به کرات و مرات مشاهده می‌کنید.

جدا از تمام تنش‌هایی که این مسأله به وجود آورده و در آینده بیشتر از این هم به وجود خواهد آورد، ذکر یک مسأله را لازم می‌دانم. بحث هویت قومی به شدت یک بحث تنش‌آفرین شده است. سی سال گذشته آتش این تنش را بیش از هر وقت دیگر شعله‌ورتر ساخته است. اگر در گذشته‌ها نیز این تنش قومی وجود داشته است، بیشتر زیر پوست زندگی مردم محو بوده و زیاد نمایان نبود. ولی حالا این مسأله ورد زبان اکثریت شهروندان افغانستان شده است، تا حدی که برای حرکت در مسیر قدرت نیز شما خواه ناخواه به زیر چتر قومی خود جا می‌گیرید و از این مسیر وارد بازی‌های سیاسی می‌شوید. ولی توزیع تذکره‌های الکترونیک یک بحث جداگانه است. هرچند رابطه مستقیم با این مسأله دارد، در قدم اول قرار نیست به این زودی‌ها تنش‌های قومی و زبانی و منطقه‌ای و مذهبی در افغانستان خاموش شود. پس با این حساب باید از خیر گرفتن شناسنامه در کل گذشت؟

طبق فرمان رییس جمهور قرار است که در شناسنامه‌ها هم واژه افغان به عنوان ملت و هم ذکر قوم به عنوان قومیت درج شود. رییس جمهور می‌خواهد به سرعت هرچه تمام‌تر میکانیزم برگزاری انتخابات تکمیل شود. توزیع تذکره الکترونیک یکی از این میکانیزم‌ها است. در

دولت پاکستان ممتاز قادری را دادگاهی و بعد اعدام کرد. اما مجازات او مانع از آن نشد که از هزاران نفر در مراسم تشیع او در خیابان‌های راولپندی تجمع کنند. اسما جهانگیر، فعال پاکستانی حقوق بشر می‌گوید: «روشن نیست کشور ما به کدام طرف می‌رود؟ در اینجا قاتل یک آدم بی‌گناه، قهرمان خطاب می‌شود و این نشان‌دهنده‌ی رشد افراط‌گرایی در جامعه‌ی پاکستان است. از نظر من ستایشگران ممتاز قادری با طالبان فرقی ندارند. اگر حکومت جلو حامیان قادری را نگذرد، بقیه مردم هم تشویق می‌شوند تا قتل کنند و بعد به قهرمان بدل شوند.»

پولیس نظم را در چهار طرف تپه‌ای که گور قادری در آن قرار دارد، برقرار کرد. در میان تجمع‌کنندگان کنار مقبره‌ی او، اعضای خانواده و خویشاوندانش نیز حضور داشتند. همسر ممتاز قادری و پسرش نیز در میان تجمع‌کنندگان بودند. ملک قادری برادر ممتاز قادری می‌گوید که «برادرش را حکومت زیر فشارهای جهانی اعدام کرد.» سخنرانان این گردهمایی از ممتاز قادری ستایش کردند. علامه حنیف قریشی، یکی از رهبران شاخه‌ی بریلوی اسلام سنی نیز در میان آنان بود. او گفت: «قادری خیلی محبوب است. میلیون‌ها انسان او را دوست دارند. بسیاری‌ها نام فرزند تازه به دنیا آمده‌ی خود را ممتاز گذاشتند. اما هیچ کسی از سلمان تاثیر یاد نمی‌کند. حکومت خواست که از این گردهمایی جلوگیری کند، اما هیچ کسی مانع ما شده نمی‌تواند. ما کفرگویی را بر نمی‌تابیم.»

ظفر اقبال ۲۸ ساله که در خیابان‌های اسلام‌آباد گل می‌فروشد، می‌گوید که به مقبره‌ی ممتاز قادری آمده است از او گرامیداشت کند. به گفته‌ی اقبال، قادری مرد بزرگی بود. او می‌گوید: «در قرآن واضح آمده است که کفرگویان را بکشید.»

سلمان تاثیر یک لیبرال رک‌گو و پولدار بود. او خواستار تعدیل در قانون «ناموس رسالت» شده بود. ممتاز قادری به او ۲۶ گلوله شلیک کرد. بعد از قتل سلمان تاثیر، حکومت پاکستان سه روز عزای عمومی اعلام کرد. اما بسیاری از وکیلان مدافع پاکستانی حاضر نشدند در محاکم برای سلمان تاثیر دادخواهی کنند. هفت ماه پس از ترور سلمان تاثیر، شبه‌نظامیان اسلام‌گرا پسر او را اختطاف کردند. پسر او پنج سال نزد شبه‌نظامیان گروگان بود.

آسیه بی‌بی اما هنوز در زندان است. به رغم فشارهای جهانی، او به مرگ محکوم شده است. آسیه بی‌بی هفت سال است که زندانی است. برخی از افراط‌گرایان تهدید کرده‌اند که اگر آسیه بی‌بی آزاد شود، او را زنده می‌سوزانند.

نشست ایکو و گرامیداشت از یک قاتل

● نویسنده: پامیلا کانستبل
منبع: واشنگتن پست
مترجم: فردوس کاوش

توهین به پیامبر بود. آسیه بی‌بی حالا هم در زندان است.

پولیس در چهارشنبه هفته‌ی پیش تدابیر جدی روی دست گرفته بود تا طرفداران ممتاز قادری به مرکز شهر اسلام‌آباد وارد نشوند و برای نشست ایکو مزاحمت نکنند. پولیس جاده‌ها را بسته بود. تمام مکتب‌های شهر اسلام‌آباد نیز تعطیل شده بود. شیفتگان ممتاز قادری، می‌خواستند در پارکی در راولپندی گرد هم بیایند و بعد به سمت گور او به راه افتند. اما پولیس پارک را بسته بود و تمام کسانی که از قادری گرامیداشت می‌کردند، نتوانستند به موقع گردهم آیند. شمار کمی از هواداران ممتاز قادری توانستند در آن روز سرگور او بروند. بیشتر آنان در خیابان‌ها ماندند.

هم‌زمانی نشست ایکو و تظاهرات گرامیداشت از ممتاز قادری، نشان‌دهنده‌ی شکاف عمیق در جامعه‌ی پاکستان است. پاکستانی داریم که طرفدار مدرنیسم‌های سیاسی و هم‌سوئی با دنیا است و هم‌زمان با آن، پاکستانی داریم که به سرعت رادیکالیزه می‌شود.

پاکستان به دلیل پناه دادن به گروه‌های شبه‌نظامی اسلام‌گرا که با هند و افغانستان می‌جنگند، مورد انتقاد است. اما حالا رهبران این کشور سنی مذهب باید به مشکل فراگیر شدن افراط‌گرایی در داخل پاکستان نیز رسیدگی کنند. افراط‌گرایی در جامعه‌ی پاکستان روبه گسترش است و نفوذ ملاحی افراط‌گرا در میان مردم آن کشور بیشتر می‌شود.

دولت پاکستان همیشه پس از حمله‌های تروریستی پرتلفات، عملیات‌هایی علیه گروه‌های شبه‌نظامی اجرا می‌کند. ماه گذشته پاکستان شاهد موجی از حملات انتحاری بود. این رویدادها ارتش پاکستان را وادار کرد تا کمپاین ضد تروریستی به راه اندازد و عملیات‌هایی اجرا کند.

اما وقتی که موضوع حساسیت‌برانگیز دینی به میان می‌آید، دولت میدان را به افراط‌گرایان واگذار می‌کند. بر مبنای قانون «ناموس رسالت» هر نوع رفتاری که از آن توهین به پیامبر اسلام استنباط شود، مجازات مرگ در پی دارد. اگر کسی به توهین به اسلام متهم شود، محاکمه و مجازات خیابانی می‌شود. از این قانون سوء استفاده هم می‌شود. یک عده از پاکستانی‌هایی که با شهروندان غیرمسلمان آن کشور مشکل شخصی دارند، آن فرد را به توهین به پیامبر اسلام متهم می‌کنند.

حقوقدانان و برخی از قانون‌گذاران پاکستانی، تعدیل‌هایی برای قانون «ناموس رسالت» پیشنهاد کردند. این پیشنهادها با واکنش تند گروه‌های تندرو مذهبی روبه‌رو شده است.

چهارشنبه هفته‌ی پیش، اسلام‌آباد تعطیل بود. تدابیر شدید امنیتی در این شهر به اجرا گذاشته بود. در آن روز اسلام‌آباد میزبان نشست بلندپایگان کشورهای عضو سازمان منطقه‌ای ایکو بود. در دو طرف جاده‌ای که فرودگاه اسلام‌آباد را به مرکز شهر وصل می‌کند، ردیفی از پوسترها قرار داشت. در این پوسترها به زبان انگلیسی برای مهمانان نشست اسلام‌آباد «خوش آمدید» نوشته شده بود. برخی از کشورهای عضو سازمان ایکو در پروژه‌های تولید انرژی در پاکستان سهم دارند. پروژه‌هایی که پاکستان تشنه‌ی انرژی، سخت به آن نیاز دارد.

ولی چند مایل آن‌سوتر از جایی که نشست ایکو برگزار شد، گروهی از تظاهرکنندگان پوسترهایی را حمل می‌کردند که در آن آیاتی از قرآن و شعارهایی در حمایت از «فداکاری قهرمان اسلام» نگاشته شده بود. اسم این به اصطلاح قهرمان «ممتاز قادری» است. تظاهرکنندگان از او گرامیداشت می‌کنند. او در سال ۲۰۰۱ محافظ سلمان تاثیر، والی وقت ایالت پنجاب بود. ممتاز قادری در همان سال فرماندار وقت ایالت پنجاب را به ضرب گلوله کشت. قتل سلمان تاثیر، پاکستان را شوکه کرد. ممتاز قادری هم در دادگاه به قتل سلمان تاثیر مجرم شد. او یک سال پیش اعدام شد. ممتاز قادری در سال ۲۰۱۱، ۲۶ ساله بود.

باستیل علی ۲۶ ساله یکی از کسانی که برای گرامیداشت از ممتاز قادری به خیابان آمده است، می‌گوید: «ممتاز قادری هرکاری که کرد، به‌خاطر عشق به پیامبر کرد. او آدم صلح‌دوستی بود ولی خواست با قربانی کردن خود، دین مذهبی‌اش را ادا کند.» باستیل علی، کارمند امور مالی یک شرکت است. او ۲۵۰ مایل منزل کرده است تا به مراسم گرامیداشت از ممتاز قادری برسد. او می‌گوید: «ما مردم صلح‌دوست هستیم اما تحمل بی‌احترامی به دین و پیامبرمان را نداریم.»

کسانی که از ممتاز قادری گرامیداشت می‌کنند، می‌گویند که او وجیهی دینی‌اش را انجام داده است. قادری به این باور بود که سلمان تاثیر رییس او، به پیامبر اسلام توهین کرده است. سلمان تاثیر خواستار تعدیل قانون «ناموس رسالت» پاکستان بود. بر مبنای این قانون، هر غیرمسلمانی که به پیامبر اسلام بی‌احترامی کند، به مرگ محکوم می‌شود. از نظر ممتاز قادری، نفس درخواست تعدیل قانون «ناموس رسالت» بی‌احترامی به ساحت پیامبر بود. سلمان تاثیر، رییس ممتاز قادری از آسیه بی‌بی، بانوی مسیحی پاکستانی که متهم به توهین به پیامبر اسلام بود نیز حمایت می‌کرد. تاثیر تلاش می‌کرد که از اعدام او جلوگیری کند. این رفتار او هم از نظر قادری

که به عقیده عده‌ای، هویت قومی غیر پشتون‌ها را تحت شعاع قرار می‌دهد، باید واهمه برنگار نشدن انتخابات تکمیل‌نشدن ابزار برگزاری انتخابات را داشت. عده‌ای نیز به شدت در کنار مخالفت به درج واژه افغان، بحث «برگشت به خراسان بزرگ» را نیز مطرح می‌کنند.

مسلماً هیچ کسی توان منکر تاریخ گذشته افغانستان با نام خراسان نیست. زیرا این اسم با هویت تاریخی همه ساکنان فعلی افغانستان گره خورده است. ولی خراسان مربوط به گذشته تاریخی ما است که نسخ تاریخی همیشه حضور دارد. ما حالا نزدیک به سه سده است که هویت سیاسی - تاریخی جدید را با اسم افغانستان حمل می‌کنیم. جدا شدن از این هویت نیز کار ساده‌ای نیست. پس بهتر است بگذاریم که شناسنامه‌های الکترونیک با همین سازوبرگ فعلی توزیع شود تا ما بتوانیم این بار با استفاده از همین شناسنامه‌ها به سوی انتخابات برویم. باید دموکراسی را بیشتر از این تقویت کنیم. زیرا دموکراسی به ما این توان را می‌دهد که تغییراتی را که نیاز داریم، خودمان شکل بدهیم. هویت‌های قومی در نبود دموکراسی به شدت ضربه خواهند خورد و استبداد تک‌قومی در نبود دموکراسی بیشتر مسلط خواهد شد.

شبها اگر نگاهی به کوه‌های اطراف کابل ببینیم، تصویر خوش‌آیند شهری را می‌بینیم که گویا ستاره‌های آسمان به دامن کوه‌های بلندش فرو ریخته و از دور و نزدیک به ما چشم دوخته‌اند. اما پشت این تصویر دوست‌داشتنی، حقیقت زندگی سختی پنهان شده است که شهروندان هم‌روزه با آن درگیر اند. کم‌بود مسکن از سال‌ها به این سو برای شهروندان کابل تبدیل به معضلی جدی شده است. شهر کابل دیگر ظرفیت جمعیتی را که در آن زندگی می‌کند ندارد و از این رو تعداد زیادی از مردم مجبور به خانه‌سازی در کوه‌ها و ساحات غیرپلانی شهر شده‌اند.

به گفته‌ی راحله کوهستانی، رییس خدمات کلتوری شهرداری کابل، جمعیت شهر کابل در روزهایی که مردم از ولسوالی‌های اطراف پایتخت برای فعالیت‌های اقتصادی به شهر می‌آیند، به شش میلیون نفر می‌رسد و از طرف شب حدود چهار میلیون نفر در شهر باقی می‌مانند.

این در حالی است که طبق آمار، ماستر پلان شهر کابل در قرن ۲۰ با گنجایش حدود ۴۰۰ هزار نفر ساخته شده بود و این ظرفیت برای چهار میلیون جمعیتی که امروز در آن زندگی می‌کنند، خیلی کوچک است.

آن سوی قضیه، کابل شهری است که ده‌ها قبرستان رسمی و غیر رسمی را در دل خود جا داده است بیشتر این قبرستان‌ها خودسرانه و از سوی مردم، ساخته شده‌اند. امکان ندارد شما در شهر گشت‌وگذار کنید و در مسیر راه با حد اقل سه یا چهار قبرستان مواجه نشوید.

خانم کوهستانی در این مورد می‌گوید: «در شهر کابل بیشتر از صد قبرستان وجود دارد که هیچ کدام از این قبرستان‌ها رسمیت ندارند، به جز قبرستانی که در کول حشمت‌خان قرار دارد. این قبرستان رسمی است و مر بوط شهرداری می‌شود و ما اجساد مجهول‌الیهویت را در آنجا دفن می‌کنیم.»

مقدار زمینی که در درون شهر برای قبرستان‌ها اختصاص داده شده، اگر برای ساختن شهرک‌های ره‌ایشی از سوی دولت مورد استفاده قرار می‌گرفت، شاید تا حدودی مشکل کم‌بود مسکن را در کشور حل می‌کرد. تعدادی از آگاهان دین به این باورند که قبرها را می‌توان پس از گذشت حدود سی سال از دفن جنازه در آن، تخریب کرد و این کار از لحاظ شرعی

«ریاست خدمات

کلتوری شهرداری کابل

در برنامه‌های چند

ساله‌ی خود ساخت این

قبرستان‌ها را جا داده

است. چنان که سه سال

پیش ما پلان خود را به

ریاست طرح و تطبیق

که پلان‌های شهری را

می‌سازد، فرستاده‌ایم

و طی مکتوبی از این

ریاست خواستیم که

در چهار زون - شمال،

جنوب، شرق و غرب -

کابل به مساحت

۲۰۰۰ جریب زمین در

دسترس ما قرار بدهند

تا قبرستان‌های موجود

با تکمیل‌کردن میعاد،

تخریب شوند و از این

پس بتوانیم مرده‌ها را

به قبرستان‌های مشخص

همین چهار زون انتقال

بدهیم.»

مشکلی ندارد. اما خانم کوهستانی در مورد صلاحیت شهرداری در تخریب قبرستان‌ها و ساخت مسکن به جای آن‌ها می‌گوید: «شهرداری تنها وقتی حق دارد قبرها را تخریب کند که در آن نقطه‌ی شهر، پلان توسعه‌ی سرک باشد. یا هم، زمانی که زمین قبرستان در پلان‌های شهر سازی بیاید. آن هم در صورتی که نظر به قانون اسلام، میعاد مشخصی از آن گذشته باشد. تا حالا قبرستان‌هایی که تخریب شده‌اند، استخوان مرده‌ها در یک تکه سفید جدید گذاشته و به نقطه‌ای دیگر از قبرستان توسط افراد مؤظف انتقال یافته‌اند.»

به گفته‌ی خانم کوهستانی، شهرداری تا حالا تنها برای توسعه‌ی سرک قبرستان‌ها را تخریب کرده است و تخریب قبرستان برای ساختن خانه یا بلاک از سوی این اداره سابقه ندارد.

اما خانم کوهستانی تاکید می‌کند در صورتی که قبرستان‌ها میعاد تعیین‌شده از سوی شریعت را تکمیل کرده باشند و برای مردم محل نیز گفته شود که از تاریخ مشخصی به بعد جنازه‌های‌شان را در آن مکان دفن نکنند، تخریب این قبرستان‌ها بنا بر پلان‌های شهری مشکلی ندارد. او هم‌چنان افزود: «در صورتی که قبرستان‌ها بنا بر پلان‌های مشخص ساخته می‌شوند، کسی حق تخریب آن را ندارد. اما در کابل بیشتر قبرستان‌ها در مسیر سرک‌اند و اگر شهرداری خواسته باشد برای توسعه سرک‌ها، می‌تواند این قبرها را تخریب و به جای آن سرک بسازد.»

چنان که می‌دانیم در بیشتر کشورهای اسلامی جهان جاهای مشخصی برای دفن جنازه‌ها وجود دارد و حتا برای حل مشکل کم‌بود جای، قبرهای چند طبقه‌ای ساخته می‌شود، اما در افغانستان و به ویژه شهر کابل مکانی از سوی دولت برای دفن جنازه‌ها تعیین نشده است.

راحله کوهستانی در این مورد می‌گوید: «ریاست خدمات کلتوری شهرداری کابل در برنامه‌های چند ساله‌ی خود ساخت این قبرستان‌ها را جا داده است. چنان که سه سال پیش ما پلان خود را به ریاست طرح و تطبیق که پلان‌های شهری را می‌سازد، فرستاده‌ایم و طی مکتوبی از این ریاست خواستیم که در چهار زون - شمال، جنوب، شرق و غرب - کابل به مساحت ۲۰۰۰ جریب زمین در دسترس ما قرار بدهند تا قبرستان‌های موجود با تکمیل‌کردن میعاد، تخریب شوند و از این پس بتوانیم مرده‌ها را به قبرستان‌های مشخص همین چهار زون انتقال بدهیم.»

او می‌افزاید: «پلان بر این بود که قبرستان‌ها طبق نقشه و معیاری ساخته شود، تا بتوانیم به سرسبزی و آبیاری آن توجه کنیم و در محوطه‌ی آن سرک‌هایی بسازیم که تا آخرین نقطه‌ی دفن اجساد ادامه پیدا کند.»

دشتی در دل شهر

اما به گفته‌ی خانم کوهستانی مافیای زمین دست از سر زمین‌های قبرستان نیز برنداشته‌اند و اجرای این پلان بنا بر دخالت‌های غاصبان، عقب افتاده است.

او می‌گوید: «از چهار زونی که ما درخواست زمین کرده بودیم، تنها زون شرق برای ما پاسخ فرستاده است. این زمین در سال ۱۳۹۴ در ولسوالی بگرامی منطقه بت‌خاک ساحه گوسفنددره‌ی کابل به مساحت ۲۰۰ جریب برای ما داده شد. با آن که نقشه هم ترتیب شده بود، اما غاصبان زمین از جمله ملا تره‌خیل و تعداد دیگر که وکلای پارلمان هم هستند، اجازه ندادند که آنجا قبرستان معیاری بسازیم.»

به گفته‌ی خانم راحله اگر شهرداری بتواند در این چهار زون، دور از مرکزیت شهر قبرستان‌های معیاری بسازد، می‌شود مسجد و تمام وسایل تکفین اجساد را در خود قبرستان مهیا بسازند.

خانم کوهستانی در پاسخ به این که با وجود مشکل‌تراشی‌های غاصبان زمین و ناتوانی شهرداری در مقابله با آن‌ها آیا ساخت چنین قبرستان‌هایی در اطراف شهر ممکن خواهد بود یا خیر؟ می‌گوید: «اگر دولت تصمیم جدی داشته باشد، می‌شود. اگر ریاست طرح و تطبیق شهرداری طرح ما را به ریاست جمهوری پیشنهاد کند و مقام‌های بالایی در این مورد تصمیم جدی بگیرند، امکان‌پذیر است. در غیر آن شهرداری مشکلات زیادی دارد و قادر به انجام آن نخواهد بود.»

او می‌افزاید: «ما اگر یک تانک تیل را تخریب می‌کنیم رییس ما آنجا لت‌وکوب می‌شود. بنا بر آن این کارها به تنهایی در توان شهرداری نیست.»

راحله کوهستانی هم‌چنان گفت: «پلان‌هایی که در گذشته به سطح شهر

مشکلات روی دست گرفته است. یکی از این مشکلات نبود سیستم آدرس‌یابی بود که قرار است این مشکل با تطبیق برنامه‌ی شهر برای همه به گونه بنیادی حل شود.» طبق گفته‌های عبدالجلیل سلطانی اجرای این برنامه به طوری است که اول تمام ملکیت‌های موجود در شهر کابل توسط یک تیم بزرگ کاری ثبت و راجستر می‌شود. پس از آن معلومات به دست آمده داخل یک دیتابیس می‌شود و به ادامه‌ی آن کار سیستم کودگذاری در تمام شهر آغاز خواهد شد. این کودگذاری به ترتیب کود شهر، کود زون، کود ناحیه، کود کوچه و کود منزل را مشخص می‌کند. پس از تکمیل‌شدن کودگذاری، این دیتابیس به اینترنت وصل می‌شود و شهروندان با استفاده از گوشی‌های هوشمند و کامپیوتر خود می‌توانند آدرس‌های مورد نظر خود را در شهر بیابند.

آقای سلطانی افزود: «پس از سال سوم برای این برنامه یک سافت‌ویر مخصوص ساخته می‌شود و شهروندان با نصب این برنامه در گوشی‌های همراه بدون نیاز به اینترنت می‌توانند از آن به حیث راهنمای دریافت آدرس مورد نظر خود استفاده کنند.»

آقای سلطانی در باره‌ی این که آیا این برنامه ساحات غیر پلانی شهر را نیز شامل خواهد شد یا خیر؟ می‌گوید: «این یک برنامه‌ی عمومی است که از ناحیه اول شهر به شکل آزمایشی شروع می‌شود. مشکل بزرگ ما در شهر ساحات غیرپلانی است. اما این پروسه تمام کوچه‌ها و منازل را ثبت می‌کند حتا جاهایی که در آن نمره و زمین‌های خالی وجود دارد را نیز در سیستم شامل می‌سازد تا در آینده سیستم دچار مشکلی نشود.»

به گفته‌ی آقای سلطانی هدف از این برنامه این است که تمام ساختمان‌های شهر در هر نقطه‌ی شهر تحت پوشش قرار بگیرد.

تحت پوشش قرار گرفتن ساحات غیر پلانی می‌تواند دولت را در کار رساندن خدمات به نقاط دورافتاده‌ی شهر کمک کند. مردمی که در کوه‌ها زندگی می‌کنند، با مشکلات بی‌شماری روبه‌رواند. به ویژه در فصل سرما و هنگام بارندگی‌ها. اگر شهرداری و وزارت شهر سازی با طرح پلان‌های عملی و مؤثر دست به کار شوند، می‌توانند از میزان این مشکلات بکاهند. مردمی که از ولایت‌های دیگر بنا بر دلایلی هم‌چون وضع امنیتی نامناسب، به دست‌آوردن امکانات زندگی بهتر در شهر، تحصیلات عالی و فعالیت‌های اقتصادی، به کابل می‌آیند، چاره‌ای جز بودن در کابل ندارند. اما از طرف دیگر افزایش جمعیت و مشکل کم‌بود مسکن در شرایطی که پلانی برای توسعه‌ی شهر با توجه به ازدیاد جمعیت وجود ندارد، باعث بروز مشکلات اقتصادی، اجتماعی و محیطی شده، زندگی در شهر را از آنی که هست، مشکل‌تر می‌سازد.

کابل ساخته شده بود، بنا بر جنگ‌ها و تغییر رژیم‌ها تطبیق نشد. اگر این طرح‌ها تطبیق می‌شد ما زمین‌های زیادی در ساحات پلچرخی، دشت چمتله، کمپنی و دشت برچی کابل داشتیم که می‌شد دولت در آن ساحات شهرک‌های ره‌ایشی بسازد.

شاید حالا مردم به کوه نمی‌رسیدند. وی می‌افزاید: «زمانی که وضعیت کشور خراب شد زورمندان ساحاتی که مربوط دولت می‌شد را غصب کردند و مردم مجبور شدند در کوه‌ها خانه بسازند.»

تخریب قبرستان‌های کهنه و ساخت مسکن به جای آن‌ها می‌تواند مشکل کم‌بود جای زندگی تعداد زیادی از باشندگان را حل کند. با آن که قبرها نزد مردم از حرمت خاصی برخوردارند ولی اگر بشود با تخریب گورهای مردگان ما، زندگی زنده‌های شهر را آسان‌تر کرد، چرا باید در این کار تردید داشت؟ آن هم در حالی که دین اجازه‌ی این کار را برای ما داده باشد.

در همین حال عبدالجلیل سلطانی، رییس بخش نشرات شهرداری کابل از راه‌اندازی برنامه‌ی «شهر برای همه» خبر داده می‌گوید: ««شهر برای همه» برنامه بزرگی است که مجموعاً ۴ سال را در بر خواهد گرفت، این برنامه توسط اداره انکشاف بین‌المللی ایالات متحده امریکا (USAID) تمویل و توسط موسسه‌ی (یوان هبیتات) به کمک شهرداری کابل اجرا می‌شود.»

به گفته‌ی آقای سلطانی این برنامه بخش‌های مختلف دارد و یکی از بخش‌های مهم آن، بخش آدرس‌یابی است. آقای سلطانی هم‌چنان گفت: «رهبری جدید شهرداری کابل پس از روی کار آمدن، تمام مشکل‌های شهر کابل را طی سال ۱۳۹۵ شناسایی و ارزیابی کرد و برنامه‌های مشخصی را برای حل هر یک از این

پروسه انتخابات به صورت گسترده و آگاهانه اشتراک کنند.

حکومت و کمیسیون‌های انتخاباتی مکلف هستند که از پالیسی درهای باز استفاده کرده و با شفافیت و حساب‌دهی کامل کارهای خویش را اجرا کند و به طور متواتر مردم کشور را از فعالیت‌ها و آمادگی‌هایشان برای برگزاری انتخابات، آگاه سازند؛ چون تصمیم پشت پرده حکومت و کمیسیون‌های انتخاباتی در حالتی که بحران اعتماد بالای بالای پروسه وجود دارد، می‌تواند فاجعه‌بار باشد. ضروری است تا تقویم انتخاباتی با نیروهای ملی امنیتی کشور هماهنگ گردد تا فضای مناسب امنیتی برای برگزاری انتخابات مهیا گردد و رسانه‌های آزاد و نهادهای جامعه مدنی کشور منحنیت بزرگ‌ترین دست‌آورد‌های افغانستان در چهارده سال اخیر می‌توانند سهم ارزده و بسزایی را در این راستا ایفا کنند.

۴. استفاده از تکنالوژی در پروسه انتخابات
پیشرفت چشم‌گیر تکنالوژی معلوماتی در جهان که در عرصه‌های مختلف منجمله پروسه انتخابات از آن استفاده صورت می‌گیرد، یک امر انکارناپذیر است. در افغانستان در انتخابات از تکنالوژی معلوماتی در مراحل مختلف پروسه انتخاباتی استفاده صورت گرفته است. استفاده از تکنالوژی به‌خصوص در پروسه‌های نامزدی کاندیدان، تعیین موقعیت مراکز رای‌دهی، تعقیب ارسال مواد انتخاباتی به مراکز رای‌دهی و گردآوری و محاسبه نتایج انتخابات، ارقام و احصایه‌های انتخاباتی مخصوصا ارقام شکایت انتخاباتی محسوس و موثر بوده است. متاسفانه شنیده می‌شود که بعضی از حلقه‌ها بدون درک اوضاع و احوال کشور مخصوصا نبود زیرساخت‌های الکترونیک و پیشینه پروسه انتخابات در کشور، می‌خواهند همه پروسه انتخابات را با استفاده از تکنالوژی معلوماتی که تلویحا توسط یک کمپنی قراردادی شخصی صورت خواهد گرفت، به پیش ببرند. جزیات در این مورد به جوانب ذیربط انتخابات در میان گذاشته نشده است. اگر بدون آگاهی‌دهی لازم و تطبیق آزمایشی چنین سیستمی، از آن برای تدویر انتخابات استفاده شود، عواقب ناگوار و غیرقابل پیش‌بینی در قبال خواهد داشت.

تجارب جهانی نشان می‌دهد که استفاده از تکنالوژی در پروسه حساس هم‌چون انتخابات باید بسیار با احتیاط و مرحله‌وار با در نظرداشت زیرساخت‌های الکترونیک و اعتماد اذهان عامه صورت گیرد. به‌طور مثال در کشور هندوستان از تولید و استفاده اولیه و امتحانی ماشین‌های رای‌دهی الکترونیک الی استفاده فراگیر آن ۲۰ سال را در بر گرفت زیرا در اوایل جوانب ذیربط انتخابات در امکان سوءاستفاده از این ماشین‌ها به نفع و یا علیه یک حزب و یا کاندیدان، شک و تردید جدی داشتند ولی با گذشت زمان و اطمینان از این‌که این سیستم می‌تواند گزینه بهتری برای انتخابات به‌جای استفاده از اوراق رای‌دهی در انتخابات باشد.

در کشور کنیا در انتخابات ۲۰۰۹ استفاده آنی از تکنالوژی برای برگزاری انتخابات باعث گردید که بعد از روز انتخابات اضافه از ۸۰ درصد نتایج به مرکز معلوماتی مواصلت نورد که این موضوع باعث بحران عمیق انتخاباتی در آن کشور گردید و در نتیجه تظاهرات گسترده و شورش‌های ناشی از آن صدها نفر جان‌های خود را از دست دادند و کشور کنیا در نتیجه انتخابات داخل بحران انتخاباتی، سیاسی و امنیتی گردید.

دستبرد به سیستم‌های انتخاباتی در انتخابات سال گذشته ریاست‌جمهوری ایالات متحده امریکا به یک معضل جدی در قبال مشروعیت پروسه انتخابات در پیشرفته‌ترین کشور دنیا مبدل گردیده است.

حکومت و کمیسیون مستقل انتخابات مکلف است تا در زمینه استفاده از تکنالوژی معلوماتی در انتخابات از احتیاط کامل کار گرفته و گزینه‌های استفاده از تکنالوژی را با تمام جوانب ذیربط انتخابات شریک ساخته و بعد از اعتمادسازی همه‌جانبه از این پدیده جدید به‌طور تدریجی استفاده کند.

ادامه در صفحه ۷

موظف شده است تا در مورد چگونگی کوچک‌تر ساختن حوزه‌های انتخاباتی برای انتخابات ولسی‌جرگه تصمیم بگیرد. در تعیین و تغییر حوزه‌های انتخاباتی عناصر مهمی چون نفوس و تعداد رای‌دهندگان، موقعیت جغرافیایی، قوم، لسان، مذهب و ماحول سیاسی در مناطق مختلف حوزه‌های انتخاباتی نقش مهمی در عادلانه بودن این روند دارد. در بسیاری از کشورها منجمله هندوستان که بزرگ‌ترین دموکراسی جهان است، کمیسیون مستقل و جداگانه تحت ریاست یکی از اعضای ستره‌محکم کشور مسوول این پروسه حیاتی برای انتخابات می‌باشد و این کمیسیون مجهزترین وسایل را در اختیار داشته و حتا از ستلايتها فضایی در تعیین حدود سرحدات حوزه‌های انتخاباتی استفاده می‌کند تا عدالت تامین گردد.

در شرایط کنونی کشور اگر این پروسه به‌طور دقیق و همه‌جانبه صورت نگیرد، عادلانه بودن پروسه انتخابات از آغاز این پروسه زیر سوال خواهد رفت. در شرایطی که در کشور آمار دقیق نفوس وجود ندارد و از طرف دیگر در کمیسیون مستقل انتخابات و سایر نهادهای کشور فاقد هیچ گونه تجربه در این زمینه هستند، این پروسه می‌تواند خیلی وقت‌گیر و مغلق باشد و باعث به تعویق انداختن بیشتر انتخابات ولسی‌جرگه شود.

براساس معیارهای بین‌المللی، حوزه‌های انتخاباتی باید با هم مساوی و متناسب بوده و از نگاه تعداد رای دهندگان فقط باید ۵ درصد کم‌تر و یا زیادتر از یک دیگر باشد. به این اساس در جریان سرحدبندی حوزه‌های انتخاباتی، سرحدات اداری ولایات و ولسوالی‌ها مدار اعتبار نخواهد بود و ممکن است یک ولسوالی به چندین حوزه انتخاباتی مرتبط شود که این می‌تواند باعث جنجال‌های فراوان بین باشندگان این مناطق گردد؛ از این رو ضروری است که این پروسه به شکل دقیق، مسلکی و عادلانه‌ترین شکل آن تطبیق گردیده و به همه شکایات و سوالات مردم و رای‌دهندگان پاسخ قانع‌کننده ارایه گردد.

۳. اعاده اعتماد مردم به پروسه انتخابات
با وجود قهرمانی‌های نیروهای امنیتی برای تامین امنیت انتخابات و اشتراک بی‌نظیر مردم در آخرین انتخابات کشور، در نتیجه بحران‌های عمیق انتخاباتی در چندین انتخابات اخیر کشور، اعتماد مردم بالای پروسه‌های انتخاباتی، کمیسیون‌های انتخاباتی و ارزش‌های مردم‌سالاری به پایین‌ترین حد خود رسیده است که در کنار ناامنی‌های گسترده می‌تواند باعث کاهش قابل توجه اشتراک مردم در پروسه انتخابات شده و بالاخره منجر به صدمه زدن به مشروعیت پروسه انتخاباتی و نظام گردد. کمیسیون‌های انتخاباتی و جوانب ذیربط این پروسه انتخابات باید تمام نیرو و توان را به خرج دهد تا اعتماد از دست رفته مردم را به پروسه بازگردانند تا رای‌دهندگان واجد شرایط در

می‌بود که این ارقام به صورت واضح نماینگر موجودیت اضافه از ۹ الی ۱۰ میلیون کارت رای‌دهی جعلی، تکراری و خیالی می‌باشد. با وجود مصارف گزاف طی سالیان متمادی، متاسفانه کمیسیون مستقل انتخابات نتوانسته فهرست دقیق رای‌دهندگان را ایجاد کند تا توسط آن کمیسیون از یک طرف تعداد دقیق رای‌دهندگان را بداند و هم توسط آن رای‌دهندگان را با مراکز رای‌دهی وصل کرده و باعث کاهش شدید از تقلب سرسام‌آور گردد.

تصور عامه این است که فقط توزیع تذکره الکترونیک می‌تواند به این معضل خاتمه دهد ولی در حقیقت توزیع تذکره‌های الکترونیک فقط می‌تواند بخشی از راه‌حل باشد نه یگانه راه‌حل، زیرا جلوگیری از تقلب مستلزم استراتژی‌های موثر و همه‌جانبه بوده که جوانب ذیدخل در پروسه انتخابات، مخصوصا کمیسیون‌های انتخاباتی و حکومت باید به طرح، رعایت و تطبیق آن متعهد بوده و به ملت در این زمینه خود را جوابگو بدانند. از طرف دیگر تجربه کشورهای مختلف با شرایط صلح‌آمیز و زیرساخت‌های پیشرفته تکنالوژی نشان می‌دهد که عملی ساختن پروژه تذکره الکترونیک در آن کشورها از ۸ الی ۱۰ سال زمان را در بر گرفته است و با در نظرداشت این که افغانستان از یک‌طرف زیرساخت‌های مناسب را برای تطبیق پروژه تذکره‌های الکترونیک در اختیار ندارد و از طرف دیگر عدم آغاز این پروژه مهم و حیاتی با در نظر داشت اوضاع امنیتی موجود در کشور، این روند ممکن است سال‌های متمادی را در برگیرد تا بتوانیم در پروسه انتخابات از تذکره‌های الکترونیک استفاده کنیم ولی به طور قطع نمی‌توان بالای تذکره‌های الکترونیک برای استفاده از آن منحنیت کارت رای‌دهی برای انتخابات‌های پیش‌بینی شده در دو نیم سال آینده حساب کرد. دانستن این موضوع نیاز جدی را برای اجماع ملی در مورد نحوه کارت‌های رای‌دهی برای انتخابات‌های دو نیم سال آینده ایجاد می‌کند تا از یک طرف از جعل و تقلب در پروسه انتخابات جلوگیری صورت گیرد و از طرف دیگر بر مشارکت مردم در شرایط نا امن کشور تاثیر سوء نگذار.

۲. تعیین حوزه‌های انتخاباتی

تعیین حوزه‌های انتخاباتی یکی دیگر از مولفه‌های مهم برای برگزاری انتخابات عمومی و عادلانه می‌باشد. در قوانین قبلی انتخابات حوزه‌های انتخاباتی برای ولسی‌جرگه ولایت، برای شوراها ولایتی هم ولایت، برای شوراها ولسوالی، ولسوالی و برای انتخابات ریاست‌جمهوری همه کشور منحنیت یک حوزه انتخاباتی تعیین گردیده بود و چون سرحدات اداری ولایت‌ها و ولسوالی‌ها تا حدی روشن بود، ضرورت به حوزه‌بندی جداگانه برای برگزاری انتخابات وجود نداشت. در قانون جدید انتخابات که توسط فرمان تقنینی ریاست‌جمهوری نافذ گردیده است، کمیسیون مستقل انتخابات

تصور عامه این است که فقط توزیع تذکره الکترونیک می‌تواند به این معضل خاتمه دهد ولی در حقیقت توزیع تذکره‌های الکترونیک فقط می‌تواند بخشی از راه‌حل باشد نه یگانه راه‌حل، زیرا جلوگیری از تقلب مستلزم استراتژی‌های موثر و همه‌جانبه بوده که جوانب ذیدخل در پروسه انتخابات، مخصوصا کمیسیون‌های انتخاباتی و حکومت باید به طرح، رعایت و تطبیق آن متعهد بوده و به ملت در این زمینه خود را جوابگو بدانند.

تقویم انتخاباتی و تهدیدات جدی در برابر مشروعیت نظام و ثبات سیاسی

زکریا بارکزی - رییس دیده‌بان دموکراسی افغانستان

مقدمه

انتخابات گردید که نظر به این موافقت‌نامه، حکومت وحدت ملی باید در اولین روزهای ایجادش کمیسیون خاص اصلاحات انتخاباتی را به هدف اصلاح نظام و ساختارهای انتخاباتی تشکیل می‌داد تا زمینه را برای تدویر انتخابات بهتر ولسی‌جرگه و شوراها ولسوالی و متعاقبا لویه‌جرگه قانون اساسی در جریان دو سال مهیا می‌کرد. متاسفانه تا کنون که بیشتر از دو سال از ایجاد حکومت وحدت ملی می‌گذرد، پروسه اصلاحات نظام انتخاباتی که بتواند جوابگوی نیازمندی‌های انتخابات‌های پیش رو باشد، به‌وجود نیامده است. برعلاوه، ظرفیت‌ها در کمیسیون‌های انتخاباتی به پایین‌ترین حد خود در مقایسه با سال‌های گذشته قرار دارد و سرنوشت تقویم انتخابات هنوز هم مبهم می‌باشد.

با در نظر داشت اهمیت ویژه‌ای که پروسه انتخابات برای مشروعیت نظام و ثبات سیاسی در کشور دارد و با در نظر داشت این‌که افغانستان باید در دونیم سال آینده شاهد برگزاری بزرگ‌ترین رویدادهای انتخاباتی، ملی و سیاسی به صورت اخص برگزاری انتخابات ولسی‌جرگه، شوراها ولایتی، شوراها ولسوالی، تدویر لویه‌جرگه قانون اساسی و انتخابات ریاست‌جمهوری باشد، توجه جدی حکومت، کمیسیون‌های انتخاباتی، جامعه بین‌المللی و همه جوانب ذیربط ملی را به نکات ذیل به منظور برگزاری این رویدادهای تاریخی در این مرحله حساس تاریخ معاصر کشور معطوف می‌دارم.

۱. ثبت نام رای‌دهندگان

ثبت نام دقیق رای‌دهندگان یکی از اساسات مهم برگزاری انتخابات آزاد و عادلانه است. متاسفانه در افغانستان، مانند اکثر فعالیت‌های انتخاباتی با این فعالیت مهم پروسه انتخابات سهل‌انگاری، برخورد مقطعی، غیرمعیاری و مسلکی و مغایر اصول بین‌المللی انتخابات عمل صورت گرفته است. از سال ۲۰۰۳ الی ۲۰۱۴ اضافه از ۲۱ میلیون کارت رای‌دهی از طرف کمیسیون مستقل انتخابات توزیع شده است. متاسفانه کارت‌های رای‌دهی، رای‌دهندگان را با مراکز رای‌دهی وصل نکرده و فاقد بسیاری از مشخصات امنیتی برای جلوگیری از جعل، تدویر و تقلب می‌باشد. با در نظر داشت نفوس تقریبی کشور، تعداد رای‌دهندگان باید بین ۱۲ و ۱۳ میلیون

برگزاری پنج دور انتخابات در چهارده سال اخیر، یکی از بزرگ‌ترین دست‌آورد‌های نظام پساتالبان در کشور می‌باشد. پروسه انتخابات به نظام جدید مشروعیت قانونی و مردمی بخشیده و حماسه اشتراک گسترده مردم در انتخابات اخیر کشور به همگان اشکار ساخت که مردم افغانستان را به ارزش‌های مردم‌سالاری باورمندند و فعالانه در تعیین سرنوشت‌شان توسط نهاد مهم انتخابی سهم دارند. مردم افغانستان به خشونت نه گفتند و باورمندی خود را برای انتقال صلح‌آمیز قدرت از طریق انتخابات ابراز کردند.

در عین حال، پروسه‌های انتخابات افغانستان در چهارده سال اخیر را می‌توان منحنیت فرصت‌های از دست‌رفته، عدم آموختن از تجارب بحران‌های خطیر و مزمن انتخاباتی، عدم تطبیق اصلاحات موثر که همواره باعث خدشه‌دارشدن شدید مشروعیت نظام گردیده است، دانست. آخرین انتخابات افغانستان، انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۴ منجر به بحران عمیق انتخاباتی گردید که متاسفانه کشور را عملا به پرتگاه نابودی مواجه ساخت.

بر اساس قانون اساسی کشور، تمثیل اراده آزاد مردم از طریق انتخابات آزاد، عمومی، سری و مستقیم، اساس و مبنای مشروعیت جمهوری اسلامی افغانستان را تشکیل می‌دهد. به اساس استندردهای بین‌المللی انتخابات، بهترین فرصت برای بهبود و اصلاح پروسه انتخابات، فاصله‌های زمانی بین دو انتخابات است که متاسفانه در افغانستان با سپری شدن هر دور از انتخابات این پروسه به باد فراموشی سپرده شده و برخورد مقطعی و موسمی به آن صورت گرفته است که در نتیجه ما شاهد چندین بحران انتخاباتی پیهم از سال ۲۰۰۹ بدین‌سو بوده‌ایم که در اثر آن مشروعیت نظام، باور به ارزش‌های مردم‌سالاری و پایه‌های اجتماعی و سیاسی شدیداً لطمه وارد گردیده و متاثر شده است. بعد از بحران عمیق انتخاباتی ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۴ که به وساطت جامعه بین‌المللی و خاصا ایالات متحده امریکا از حالت بن‌بست بیرون آمده و منجر به تشکیل حکومت وحدت ملی، به اساس امضای موافقت‌نامه سیاسی بین دو جناح رقیب در دور دوم

تقویم انتخاباتی و تهدیدات جدی در برابر مشروعیت نظام و ثبات سیاسی

ادامه از صفحه ۶

۵. تقویم انتخاباتی

طوری که قبلا اظهار گردید، در دوتیم سال آینده ما باید شاهد برگزاری انتخاباتها و رویداد مهم تاریخی ذیل باشیم:

۱. تدویر انتخابات ولسی جرگه: - اضافه از دو سال از معیاد قانونی آن گذشته و فعلا ما عملا در خلی مشروعیت قرار داریم.

انتخابات شوراهای ولسوالی: - بنا بر عدم تدویر انتخابات

شوراهای ولسوالی ظرف چهارده سال گذشته، مشرانو جرگه فاقد یک ثلث اعضای خود می باشد که در بحران نسبی مشروعیت قرار گرفته است. هم چنان بنابر نبودن تجربه قبلی برگزاری انتخابات شوراهای ولسوالی و هم عدم موجودیت معلومات در مورد نفوس و سرحدات ولسوالی ها، برگزاری انتخابات شوراهای ولسوالی یک امر ساده نبوده و چالش های فراوان در قبال دارد.

۲. تدویر لویه جرگه تعدیل قانون اساسی: بنابر حساس بودن

شرایط سیاسی و هم چنان ذیدخل بودن جوانب مختلف در قسمت تعدیل قانون اساسی، تدویر و پیشبرد این جرگه بسیار حساس خواهد بود و می تواند اندک بی دقتی کشور را به بحران ببرد. از جانب دیگر برگزاری لویه جرگه تعدیل قانون اساسی، اگر همه چیز درست و به موقع به پیش برود، می توانیم آن را در سال اخیر دوره قانون ریاست جمهوری تیم حاکم منصور بود و چون آجندای برگزاری لویه جرگه قانون اساسی یکی از صلاحیت های رییس جمهور می باشد، از این رو می توانیم ایجاد تضاد منافع بزرگ را در لویه جرگه قانون اساسی و هم بحران اعتماد در صحنه سیاسی را پیش بینی کنیم.

۳. تدویر انتخابات ریاست جمهوری: در صورتی که چهار رویداد بزرگ دموکراتیک که در فوق ذکر شده به موقع برگزار گردد، مردم و نیروهای امنیتی را شدیداً خسته ساخته و کاهش شدید اشتراک مردم در این انتخابات یک امر طبیعی بوده و سطح پایین اشتراک باعث ایجاد بحران مشروعیت خواهد گردید.

با در نظر داشت مسایل عمده پروسه انتخابات مانند پروسه ثبت نام رای دهندگان، تعیین حوزه های انتخاباتی، اعاده اعتماد مردم به پروسه انتخابات، تدویر چهار نوع انتخابات فوق و تدویر لویه جرگه تعدیل قانون اساسی در شرایط ناگوار امنیتی کشور، از نقطه نظر عملیاتی یک امر بسیار دشوار می باشد. چون تمام روی داده های فوق، به استثنای تدویر لویه جرگه قانون اساسی توسط کمیسیون های انتخاباتی با عین ظرفیت که دارند باید مدیریت گردد، سهل انگاری و به بحران رفتن یک رویداد منجر به تعویق انداختن و متاثر شدن رویداد بعدی شده و در اخیر تمام مشکلات چهار رویداد اولی تاثیر مستقیم خود را بالای انتخابات مهم و سرنوشت ساز ریاست جمهوری سال ۲۰۱۹ خواهد داشت. به اساس تجارب تدویر انتخابات های گذشته در افغانستان، از همین حالا هر روزی را که از دست می دهیم، به معنی یک روز به تعویق افتادن و یا انداختن انتخابات های آینده بوده که در نتیجه آن مشروعیت نسبی نظام کاملا از بین رفته و بلاخره باعث بی ثباتی سیاسی عمیق گردیده که در شرایط کنونی که کشور عملا داخل یک جنگ اعلام نشده قرار دارد، فاجعه بار بوده و به معنی فرو بردن کشور و نظام به گودال نابودی می باشد.

برای وضاحت بیشتر این موضوع، به طور اجمالی و واقع بینانه تقویم پروسه های فوق را می توان به طور ذیل تخمین زد:

• از نقطه نظر عملی انتخابات ولسی جرگه و شوراهای ولسوالی فقط می تواند در بهار سال ۲۰۱۸ برگزار گردد. تا آن زمان دوره کاری شوراهای ولایتی نیز به پایان خواهد

رسید و منطقی خواهد بود تا انتخابات ولسی جرگه، شوراهای ولایتی و ولسوالی هم زمان برگزار گردد.

• جمع آوری و اعلان نتایج این سه انتخابات حد اقل به سه الی پنج ماه زمان نیاز دارد و آن هم در صورتی که پروسه درست مدیریت شده و به منوال عادی به پیش رود و مانند سابق به بحران نرود، یعنی در اواخر تابستان سال ۲۰۱۸ با این فرضیه که همه چیز درست پیش برود، ما شاهد تشکیل ولسی جرگه، شوراهای ولایتی و ولسوالی خواهیم بود. برای معلومات مزید باید خاطر نشان ساخت که نتایج انتخابات ولسی جرگه سال ۲۰۱۰ یک سال را در بر گرفت و اعلان انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی سال ۲۰۱۴ اضافه از شش ماه طول کشید.

• حد اقل برای آمادگی ها و تدویر لویه جرگه تعدیل قانون اساسی به شش ماه زمان نیاز است؛ یعنی اگر نتایج انتخابات ولسی جرگه، شوراهای ولسوالی و شوراهای ولایتی الی خزان ۲۰۱۸ اعلان گردد، در این صورت خواهیم توانست لویه جرگه تعدیل قانون اساسی را در بهار ۲۰۱۹ برگزار کنیم و بر اساس احکام صریح قانون اساسی، این دقیقا زمان برگزاری انتخابات ریاست جمهوری می باشد؛ یعنی در اینجا از نقطه نظر عملی و زمانی تدویر هم زمان لویه جرگه تعدیل قانون اساسی و انتخابات ریاست جمهوری که هر دو رویدادهای مهم سیاسی محسوب می گردد، شدیداً مشکل ساز خواهد بود. گرچه از نگاه قانونی برگزاری این دو رویداد ابرادی ندارد ولی از نگاه عملیاتی و سیاسی مدیریت آن با توجه به این که هر دو از حساسیت بالای سیاسی برخوردار هستند، مشکل می باشد.

با در نظر دست مراتب فوق حکومت و کمیسیون مستقل انتخابات مکلف اند تا تقویم انتخابات را با در نظر داشت رویدادهای متوقع فوق الذکر، به شمول تدویر لویه جرگه قانون اساسی و برگزاری انتخابات سرنوشت ساز ریاست جمهوری سال ۲۰۱۹، بعد از مشوره و رایزنی با تمام جوانب ذیدخل سیاسی به شکل یک بسته واحد و عملی، مطرح کنند. در غیر آن، افغانستان از همین حالا به مسیر یک بحران شدید و عمیق سیاسی در حرکت است که در صورت به میان آمدن چنین بحران، دست آوردهای دهه اخیر به باد فنا رفته، بحران مشروعیت داخل یک مرحله جدی و جدید گردیده و بلاخره بحران سیاسی به حدی خواهد رسید که یکبار دیگر میهن عزیز ما را در پر تگاه نابودی قرار دهد. در صورتی که چنین شود، مسوولیت کلی آن بدوش حکومت، کمیسیون های انتخاباتی و سیاسیون کشور می باشد.

عطاالله حیران هم چنان گفت: «لغمان خانهی مشترک همه افغان ها است. لغمان با پنجشیر و بدخشان هیچ تفاوتی ندارد، ما همه افغانیم، این تیکه داران سیاسی کوشش می کنند، ما را جدا کنند، اجازه نمی دهیم.»

در همین حال نورالله نورانی، مسوول دفتر نهاد ملی جوانان افغانستان می گوید که با گذشت هر روز وضعیت لغمان پیچیده تر و ناامن تر می شود. او ولایت لغمان را دروازه تجارت و ترانزیت افغانستان خواند.

لغمان لابراتوار سیاست مسوول دفتر نهاد ملی جوانان افغانستان می گوید که رییس جمهور ولایت لغمان را گهواره و پوهنتون سیاست خوانده بود، ولی حالا «لابراتوار» ساخته است و در آن افراد ناهل را آزمایش می کند.

این جوانان می گویند که هیچ گونه دشمنی شخصی با والی، قوماندان امنیه و رییس امنیت ملی این ولایت ندارند. جوانان شاکی تاکید می کنند که اگر حکومت مرکزی به خواست های آنان توجه نکند، در روزهای پیش رو سرک کابل - جلال آباد را به روی ترافیک می بندند و همین طور اعتراض و اعتصاب می کنند.

در عین حال سمیع الله احمدی، رییس سابق فدراسیون جوانان ولایت لغمان می گوید که در روزهای گذشته طالبان در چوک ولایت داخل شده و چهار کمر بند امنیتی این ولایت را از بین برده اند.

او گفت که مردم از ولسوالی ها به مرکز و حالا به کوه ها مهاجرت می کنند. این در حالی است که یک روز پیش دولت وزیری، سخنگوی وزارت دفاع در گفتگو با روزنامه ۸صبح گفته بود: «در لغمان یک مشکل ایجاد شده بود، بالای یک - دو پوسته دشمن حمله کرده بودند. کدام تشویش جدی در آن ولایت وجود ندارد. یک [بار] دشمن مثل دزد حمله کرده بود، کشته شد و در حال حاضر کدام تشویش جدی موجود نیست.»

مرکزی می خواهیم که این ها را برکنار کند.» آقای حیران افزود که ناامنی تا مرکز این ولایت رسیده است، اما در بعضی ولسوالی های آن پروژه های اکتشافی آ تطبیق می شود.

وی گفت: «ما نمی دانیم که والی با طالبان قرارداد بسته یا پروژه ها را به طالبان داده است.»

شماری از لغمانیان در پایتخت در حالی از والی ولایت شان برای کم کاری کاهش ناامنی ها شکایت می کنند که سخنگوی والی لغمان در می گوید که مقام های رهبری کننده این ولایت به شدت در پی سرکوب «مخالفان مسلح» اند و نیروهای امنیتی برنامه های سرکوب و پاک سازی مخالفان را تطبیق می کنند.

سرحدی زواک، سخنگوی والی لغمان می گوید: «در تازه ترین مورد، در نتیجه عملیات مشترک نیروهای افغان و خارجی شب گذشته در این ولایت، ۱۸ طالب به شمول ۹ قوماندان این گروه کشته شدند و هم چنان ۱۰ طالب دیگر زخمی گردیدند.»

آقای زواک می گوید: «نیروهای امنیتی افغان با پشتیبانی نیروهای خارجی عملیاتی را زیر نام «الماس ۳۹» در این ولایت راه اندازی کرده اند و اکنون هم [بیکه دیروز] در ساحات شاه مرام، قلعه تک و صبرآباد درگیری میان نیروهای امنیتی و گروه طالبان به شدت جریان دارد.»

جوانان لغمانی در کابل می گویند که با آمدن آقای نعیمی هشتاد درصد مردم از دولت فاصله گرفته اند، ادعایی که مقام ولایت لغمان آن را رد می کند.

این ها، رقابت ها و اختلافات شخصی والی را عامل ناامنی ولایت لغمان می دانند و از رییس جمهور می خواهند که والی، فرماندهی پولیس و رییس امنیت لغمان کسی باشد که ناامنی های کنونی و وضعیت پیچیده این ولایت را کنترل و حل بتواند.

تفرقه ایجاد می کنند

جوانان لغمانی در کابل:

لغمان را نجات بدهید

کلمه: حسین حیدری

امنیتی به اجرا می گذارند.

اما عطاالله حیران، عضو نهاد ملی افغان دیروز شنبه در یک کنفرانس خبری گفت که با والی شدن عبدالجبار نعیمی در این ولایت، ناامنی از بیست درصد به هشتاد درصد افزایش یافته است.

وی گفت: «والی و تیم همراهش بی کفایت است، این در تمام بخش ها تجربه شده که بی کفایت اند. از حکومت

شماری از جوانان ولایت لغمان می گویند که به دلیل موجودیت «رهبری نامناسب»، ناامنی ها در این ولایت افزایش یافته است. آنان از کم کاری در مبارزه با ناامنی و فرصت دهی رهبری این ولایت به طالبان سخن گفتند، اما سرحدی زواک، سخنگوی والی لغمان می گوید که رهبری این ولایت و سران نیروهای امنیتی طرح های خود را برای کاهش ناامنی و سرکوب «مخالفان مسلح» توسط نیروهای

www.8am.af

www.facebook.com/8am.af

Twitter: @HashteSubhDaily

صبح

سناجر سهیل
مدیرمسول:
معاون مدیرمسول:
تحلیلگر ارشد:
دبیر بخش سیاسی:
دبیر بخش ادب و فرهنگ:

sanjarsohail@yahoo.com
parwiz_kawa@yahoo.com
sayedmujtaba_hashemi@yahoo.com
۰۷۶۶۶۴۴۶۶۴
فریدون آژند ۰۷۹۷۴۱۶۰۶۲
شایان فریور ۰۷۰۰۷۰۹۰۸

Publisher:
Sanjar Sohail
sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:
Parwiz Kawa
parwiz_kawa@yahoo.com
Deputy Editor -in-Chief:
Mujtaba Hashemi
+93 766644664

ویراستاران:
خبرنگاران:
هماهنگی خبر:
صفحه آرایی:
وبسایت:
پذیرش اعلان:
نشانی پستی:
نشانی دفتر کابل:
ایمیل روزنامه:
۸صبح در ویرایش و پیرایش مطالب وارده دست باز دارد.
به جز سرمقاله، آرای مطرح شده در مقالات به نویسندگان آن برمی گردد.

نورالعین و بهروز خاوری
وحید پیمان، سهیلا وداع خموش، سردار داهی، زینب فرهمند
ظفر شاه رویی ۰۷۹۹۳۱۹۵۳۴
خبیر رحیمی - مصطفی سروری - مهدی فرهاد - غلامرضا مجیدی
احمدضیا محمدی
۰۷۰۸۱۴۴۰۴۷
صندوق پستی ۱۹۱۱، پسته خانه مرکزی، کابل، افغانستان
ایستگاه برج برق، سرک کلو لهشته، ناحیه چهارم، کابل
Afghanistan_8am@yahoo.com

عزیزی بانک
Azizi Bank

عزیزی بانک، بانک مورد اعتماد همه

www.azizibank.af 1515

مژده به اداره های دولتی، مؤسسه های داخلی و خارجی

تا اکنون کارمندی که تنخواه ماهانه شان را از طریق عزیزی بانک دریافت کرده اند، از ما خوشنود استند! چون عزیزی بانک به «سرعت و دقت» تأکید دارد. شما هم می توانید در عزیزی بانک برای کارمندان تان «حساب معاش» ایجاد کنید و از خدمات رایگان ماشین های اتومات صرافتی ما بهره مند شوید.

10th Year ◇ No: 2578 ◇ Monday ◇ 5 March, 2017 ◇ Price: 20 Afs

انتقاد از نقض حقوق بشر در ایران در گزارش وزارت خارجه امریکا

وزارت خارجه ایالات متحده امریکا در گزارش سالانه خود در مورد وضعیت حقوق بشر در جهان، نقض آزادیها، فقدان دادرسی عادلانه، اعدام نوجوانان و اوضاع زندانها در ایران و اوضاع حقوق بشر در روسیه، عربستان و چین را مورد انتقاد قرار داده است. وزارت خارجه امریکا روز جمعه ۳ مارچ گزارش سالانه خود در مورد وضعیت حقوق بشر در جهان را منتشر کرد.

به اساس گزارش صدای آلمان، «رکس تیلرسون» وزیر خارجه امریکا در بیانیه ای ترویج حقوق بشر و حاکمیت دموکراتیک را عنصر اصلی سیاست خارجی این کشور قلمداد کرده است. در چهل و یکمین گزارش سالانه وزارت خارجه ایالات متحده از وضعیت حقوق بشر در جهان، ایران در سال ۲۰۱۶ میلادی مورد انتقاد شدید قرار گرفت. در این گزارش اعمال «شکنجه و محدودیت های شدید بر آزادی های مدنی، از جمله آزادی تجمعات، انجمن ها، بیان، ادیان و رسانه ها» از موارد عمده نقض حقوق بشر در ایران در سال ۲۰۱۶ خوانده شده است.

وزارت خارجه امریکا هم چنین نگرانی خود را از وضعیت رسیده گی قانونی به پرونده ها با استفاده از مجازات اعدام برای «جرم هایی نه چندان جدی» یا علیه نوجوانان ابراز کرده است. در گزارش هم چنان از وضعیت زندان های ایران انتقاد و از «بازداشت خودسرانه زندانیان عقیدتی و شرایط سخت و خطرناک در بازداشتگاه ها، از جمله نبود مراقبت های طبی مناسب» ابراز نگرانی شده است. در گزارش وزارت خارجه امریکا در مورد وضعیت حقوق بشر در سال ۲۰۱۶ میلادی از تهدیدهای جهانی برای آزادی بیان و حاکمیت قانون انتقاد شده است. در این گزارش به روسیه با نگاهی انتقادی نگریسته شده است، کشوری که به نظر می رسد دولت دونالد ترامپ با آن روابط نزدیکی داشته باشد.

وزارت خارجه ایالات متحده از رویکرد روسیه در مورد «اوکراین» انتقاد کرده و اعمال محدودیت برای آزادی بیان و تبعیض های موجود در این کشور را گواه سیستم سیاسی خودکامه تحت سلطه رییس جمهور ولادیمیر پوتین خوانده است.

در گزارش به علاوه از «تبعیض جنسیتی» در عربستان، خشونت ها در چین و افزایش قتل های فراقضایی در «فیلیپین» انتقاد شده است. گفته می شود که از جنوری سال ۲۰۱۶ تا کنون پولیس فیلیپین بیش از شش هزار نفر از مظنونان فروشنده و مصرف کننده مواد مخدر را کشته است.

وزارت خارجه دولت دونالد ترامپ به فرار از ارایه ی گزارش سالانه در مورد حقوق بشر جهان متهم شده بود. یکی از مقام های وزارت خارجه امریکا که نخواست نامش فاش شود، گفته است: «گزارش خود، به اندازه کافی گویا بود.»

سارا مارگون، مدیر دیده بان حقوق بشر در واشنگتن گفته است، نبود «تیلرسون» این پیام را به دولت ها، فعالان حقوق بشر و اقلیت های به خطر می دهد که وزارت خارجه ممکن است در مورد سرکوب، سوء رفتار و بهره کشی سکوت اختیار کند.»

حملات هوایی ایالات متحده به شاخه القاعده در یمن شدت یافت

سازمان تروریستی القاعده در یمن، شاخه های بسیار قدرتمند از این شبکه تروریستی است که در سراسر جهان فعالیت می کند. شاخه یمنی القاعده سعی دارد از جنگ داخلی دوساله میان دولت یمن و شبه نظامیان شیعی مذهب «حوثی» در این کشور نهایت استفاده را کرده و موقعیت خود را در یمن تا حد ممکن بهبود بخشد. شورشیان القاعده در یمن تا کنون موفق شده اند مناطقی را در جنوب یمن تحت کنترل خود در آورند. یکی از مقام های دولتی امریکا روز جمعه اعضای این سازمان تروریستی را چندین هزار نفر تخمین زد.

سختگوی پنتاگون گفت از شروع این حمله در ماه جنوری ۲۰۱۷ میلادی تا کنون هیچ سرباز امریکایی در درگیری های یمن اشتراک نداشته است. سختگوی پنتاگون در ادامه سخنانش تاکید کرد که فعالیت های امریکا در یمن با موافقت دولت قانونی یمن و شخص عبد ربه منصور هادی رییس جمهور این کشور، انجام می شود. نیروهای امریکایی گاهی به خاک یمن وارد شده و پس از پایان عملیات خود از این کشور خارج می شوند.

شاخه یمنی القاعده از درگیری ها در یمن سود برده و با سرعت فعالیت های خود در این کشور را توسعه داده است. امریکا با القاعده مبارزه می کند و هواپیماهای این کشور در دوشب، ۳۰ بار سنگرهای این گروه را در یمن بمباران کرده اند.

جف دیویس، سخنگوی وزارت دفاع امریکا (پنتاگون)، اعلام کرد که هواپیماهای بی سرنشین ایالات متحده و هم چنین جیت های جنگی این کشور در دو شب، پی هم ۳۰ بار به پرواز درآمده و به سنگرهای شاخه شبه جزیره عربی القاعده در یمن حمله کرده اند.

به اساس گزارش نیویارک تایمز، سختگوی پنتاگون تاکید کرد که این حملات بخشی از استراتژی ایالات متحده برای کنترل شبکه تروریستی القاعده در یمن است. او گفت که شاخه یمنی القاعده نیز چون جریان تروریستی داعش بسیار خطرناک است. جف دیویس در ادامه سخنانش گفت شاخه یمنی القاعده تاکنون در حمله به نیروهای امریکایی بسیار موفق بوده است و این سازمان تروریستی بیش از هر سازمان تروریستی دیگری، دستش به خون امریکایی ها آغشته است.»

صلیب سرخ جهانی شواهد حملات کیمیایی به غیر نظامیان در موصل را دریافته است

هم زمان با شدت گرفتن درگیری ها در غرب شهر موصل و فرار غیر نظامیان از این منطقه، صلیب سرخ جهانی روز جمعه اعلام کرده است، شماری از غیر نظامیان در نزدیکی محل درگیری ها در معرض سلاح کیمیایی قرار گرفته اند.

به گزارش گاردین، صلیب سرخ جهانی روز شنبه گفت که طی ۲۴ ساعت گذشته پنج کودک و دو زن که در معرض سلاح کیمیایی قرار گرفته اند را تحت مداوا قرار داده است. این سازمان بین المللی می گوید این افراد در معرض ماده ای کیمیایی تاول زا قرار گرفته اند و علائمی مانند استفراغ، سرفه و درد داشته اند. صلیب سرخ جهانی این اقدام را محکوم کرده است. ایالات متحده پیش تر هشدار داده بود که احتمالاً شورشیان داعش، برای مقابله با حمله نیروهای عراقی در موصل از گاز استفاده کنند. یک گروه تحقیقاتی سازمان ملل سال گذشته گروه داعش را متهم کرد که در سوریه از گازهای مضر استفاده کرده

است. در همین حال، نیروهای عراقی اعلام کرده اند که منطقه دیگر از غرب موصل را به تصرف خود در آورده اند و به پیش روی خود را به سمت مناطق پر جمعیت بخش قدیمی در مرکز موصل ادامه داده اند.

نیروهای عراقی پس از ۱۰۰ روز نبرد توانستند شرق موصل را از چنگ گروه داعش تحت کنترل خود در آورند. تقریباً از دو هفته پیش عملیات آزادسازی غرب موصل آغاز شده است. نیروهای عراقی می گویند، چند هزار نیروی گروه شورشی داعش در بین غیر نظامیان در شهر موصل حضور دارند. یک مقام سازمان ملل هم از افزایش فرار غیر نظامیان از غرب موصل خبر داده است.

«ماتیو سالتمارش»، یکی از سخنگویان پناهندگان سازمان ملل گفته است که طی هفته ی اخیر ۳۰ هزار عراقی از غرب موصل گریخته اند.

جنگ لفظی میان مقام های آلمان و ترکیه بالا گرفت

به دنبال ممانعت از سخنرانی دو مقام بلند پایه ترکیه در اجتماع ترک تباران در آلمان، تنش لفظی میان مقام های دو کشور تشدید شده است و رجب طیب اردوغان آلمان را به پناه دادن به «دشمنان» ترکیه متهم کرد.

به گزارش رویترز، رجب طیب اردوغان، رییس جمهور ترکیه روز جمعه گفته است، یک روزنامه نگار آلمانی ترک، «مامور آلمان» و عضو گروه های مسلح کرد غیر قانونی است. اشاره او به «دنیز یوسلب، خبرنگار روزنامه آلمانی «دی ولت» است که هم اکنون در ترکیه در بازداشت به سر می برد. این در حالی است که یک منبع در وزارت امور خارجه آلمان در واکنش به اظهارات رجب طیب اردوغان، این اتهامات را «بی پایه» خوانده است. قرار بود بکر بوزداغ، وزیر عدلیه ترکیه، در شهر گائانو سخنرانی کند، اما این برنامه توسط مقامات محلی روز پنجشنبه لغو شد. بکر بوزداغ در واکنش به لغو سخنرانی اش گفته است: «بگذارید به تاریخ گذشته ایشان نگاه کنند، بیماری های قدیمی دوباره برگشته اند.»

مقام های دولت رجب طیب اردوغان در آستانه ی برگزاری همه پرسی برای تغییر قانون اساسی می کوشند حمایت نزدیک به یک میلیون و ۵۰۰ هزار ترک که در آلمان زندگی می کنند، را کسب کنند. هم چنین سخنرانی نهاد «زییکچی»، وزیر اقتصاد ترکیه در جمع شهروندان ترک تبار در آلمان در شهر «کلن» در روز یکشنبه لغو شده است. پولیس می گوید هم چنین تجمع ترک تباران در شهر «فریچن» نیز لغو شده است.

در این پیوند وزیر اقتصاد ترکیه گفته است: «من خانه به خانه و رستوران به رستوران خواهم رفت تا با شهروندان مان در آلمان دیدار کنم، هیچ کس نباید نگران شود.»

این در حالی است که انگلا مرکل، صدراعظم آلمان گفته است که دولت او هیچ نقشی در لغو این تجمع ها و سخنرانی ها نداشته است. مقام های محلی گفته اند لغو این سخنرانی ها به دلایل امنیتی صورت گرفته است. در همین حال وزارت خارجه آلمان خواستار خویشتن داری ترکیه شده و از مقام های این کشور خواسته است از «پاشیدن نفت روی آتش» خودداری کنند.

رجب طیب اردوغان کشورهای اروپای غربی را متهم می کند که کودتای نافرجام سال گذشته را به شدت محکوم نکرده اند. این در حالی است که کشورهای اروپای غربی نسبت به نقض حقوق بشر و سرکوب آزادی مطبوعات پس از این کودتای نافرجام ابراز نگرانی کرده اند.